

Ke gre troja pet od tod

Kazalo vsebine

Kazalo vsebine	1
Povzetek	4
Ko gre tvoja pot od tod.....	5
Začetki šolstva v Vodica.....	8
Priprave na ustanovitev redne trivialne šole (1836–1853)	8
Kako je potekal pouk v vodiški enorazrednici v času prvega učitelja.....	8
Nova šolska stavba na robu vasi.....	11
V obdobju 1963–1983	11
1. prizidek – prva faza.....	16
1. prizidek – druga faza.....	17
V obdobju 1983–2003	18
2. prizidek	20
V obdobju 2003–2013	21
3. prizidek	21
Prenova starega dela šole	28
VZGOJNO-IZOBRAŽEVALNO DELO IN REFORME	37
V obdobju 1983–2003	37
V obdobju 2003–2013	38
DOGODKI IZ KRONIKE, KI SI ZASLUŽIJO POSEBNO MESTO	42
V obdobju 1983–2003	42
V obdobju 2003–2013	48
KAJ SMO DELALI, PA TEGA VEČ NE POČNEMO.....	61
KAKO SO ORGANIZIRANI UČENCI	64
Srebrna in zlata priznanja	65
Srebrna in zlata priznanja v šolskem letu 2002/2003	65
Srebrna in zlata priznanja v šolskem letu 2003/2004	66
Srebrna in zlata priznanja v šolskem letu 2004/2005	66
Srebrna in zlata priznanja v šolskem letu 2005/2006	67
Srebrna in zlata priznanja v šolskem letu 2006/2007	68
Srebrna in zlata priznanja v šolskem letu 2007/2008	69
Srebrna in zlata priznanja v šolskem letu 2008/2009	70
Srebrna in zlata priznanja v šolskem letu 2009/2010	71
Srebrna in zlata priznanja v šolskem letu 2010/2011	73

Srebrna in zlata priznanja v šolskem letu 2011/2012	74
Srebrna in zlata priznanja v šolskem letu 2012/2013	75
ZAPOSLENI IN ODŠLI V OBODBJU 2003–2013	77
Število učencev	80
Ravnatelji osnovne šole (1963–2013)	81
Viri	82
Spomini	83
Nekdanji delavci šole	83
O šoli v Utiku	90
Nekdanji učenci	92
Izgled šole po energetske sanaciji v času poletnih počitnic 2013/2014	101

Zaupano mi je bilo, da skupaj s kolegicami Zorko Blažič, Viko Ciperle, Marto Černivec, Miro Debeljak in Evo Ukmar zberem gradivo ob častitljivem jubileju, to je 50. obletnici šole. Pred nami je bil velik izziv, saj je pomenil veliko odgovornost do vseh generacij učiteljev in učencev, ki so sooblikovali šolski prostor ter prispevali svoj delček v mozaiku življenja in dela na šoli. Naše delo je obsegalo prelistavanje starih šolskih kronik, iskanje zapiskov/člankov v lokalnem časopisu ter pogovarjanja z bivšimi sodelavci in učenci. V veliko pomoč pri iskanju pomembnih podatkov je bil zbornik, ki je izšel pred desetimi leti, ko je šola »upihnila« štirideset svečk.

V času nastajanja zbornika, ki je pred vami, smo se odločile, da bomo iz štirih desetletij izluščile in zapisale le najpomembnejše dogodke ter natančneje opisale dogajanje na šoli v zadnjem desetletju.

Pri nastajanju zbornika nikakor ne bi mogli brez dr. Jožeta Ciperleta, ki nam je dal dovoljenje za uporabo svojih objav o šolstvu nekoč v Vodicah, za kar se mu iskreno zahvaljujemo. Njegove objave smo nekoliko povzele.

Hvala tudi Bojani Peterka za jezikovni pregled besedila in Barbari Kermavner za grafično oblikovanje.

Alenka Jereb

Povzetek

Vzporedno s spreminjanjem zunanjega videza šole, ki so ji botrovale nekajkratne dozidave in prenove, se je spreminjal tudi način poučevanja, ki so ga določale reforme. Današnja »abrahamka« še vedno nima končne podobe, saj jo v naslednjem letu čaka čisto nova preobleka, napovedane pa so tudi novosti na področju izobraževanja. Na robu vasi ostajamo polni pričakovanj po novostih, ki nam jih prinaša sodobni čas, a v mislih se nam večkrat prikrađe nostalgija po dobrih mirnih časih, časih, ko so bili medsebojni stiki še pristni.

Ko gre tvoja pot od tod

S tem naslovom smo poimenovali proslavo, ki smo jo pripravili ob praznovanju 50. letnice šole. Letnici 1963 in 2013 sta simbolično povezani s pomembnim zgodovinskim dogodkom v Vodica. Vodičani so s pomočjo skupnih prizadevanj Občinskega ljudskega odbora v letu 1963 postali bogatejši za novo šolsko zgradbo. Le-ta je pomenila pomembno pridobitev tako za kraj kot tudi za učence in učitelje, saj so z novimi prostori končno pridobili ustrezne pogoje za učenje in poučevanje.

V šolskem letu 1977/1978 je bila svečana otvoritev prizidka prve faze, s katerim je šola pridobila telovadnico, moderno kuhinjo z jedilnico, garderobe, knjižnico ter garderobo in kabinet za učitelje športne vzgoje. Naslednje šolsko leto je bila otvoritev prizidka druge faze, s katerim je šola pridobila številne učilnice, in sicer za matematiko in fiziko, kemijo in biologijo, glasbeno vzgojo, tehnično vzgojo, večnamenski prostor ter asfaltirano zunanje igrišče. V šolskem letu 2002/2003 je šola pridobila na novo zgrajeni vmesni prostor med starim in novejšim delom šole. S tem enonadstropnim vzidkom je pridobila dva velika garderobna prostora, novo zbornico, garderobo in sanitarije za učitelje ter pisarniške prostore. S podaljšanjem prostora za telovadnico pa je pridobila še eno učilnico v nadstropju in kabinet. Naslednje šolsko leto je bil odprt prizidek s šestimi učilnicami za prvo triletje za potrebe devetletke. V šolskem letu 2011/2012 je šola dobila nov nadzidek, v celoti pa so bili prenovljeni vsi prostori v starem delu zgradbe. Vse to je šoli dalo današnji izgled.

Vendar izgled ni vse, kar se je skozi čas spreminjalo – spreminjala se je tudi vloga šole. Njena preusmeritev od pretežno učno-storilnostne naravnosti k celostnemu razvoju posameznika predstavlja pomembno kvalitativno spremembo v družbi kot celoti. A k temu cilju je potrebno enotno pristopiti – tako učitelji, starši, kot tudi širša družba. Pri uresničevanju tega cilja sta nujni podpora razvita starševska zavest o pomembnosti vključevanja v vzgojno-izobraževalni proces in država, ki bi se morala zavedati, da je kakovostno izobraževanje pogoj za njen razvoj in napredek.

Kljub nekaterim spremembam pa šola še vedno – kot pred petdesetimi leti – ostaja prostor, v katerem se učimo; najprej začnemo z drobnimi koraki, ki kaj kmalu prerastejo v obilico znanja, celo v velike dosežke.

Tudi naloga učiteljev se ni bistveno spremenila, saj naše šolarje skušamo opremiti z znanjem, veščinami in s spretnostmi za nadaljnje izobraževanje oziroma življenje v družbi. Za vse nas, ki se ukvarjamo z vzgojo in izobraževanjem, predstavlja današnji čas, čas globalnih družbenih sprememb, velik izziv. Vzgajati in izobraževati v času splošnega pomanjkanja vrednot in duha je zahtevna in odgovorna naloga šole. Sodobna potrošniška družba z neizmernimi možnostmi moderne tehnologije skriva mnoge pasti sodobnega sveta, kot so osamljenost, depresija, nezadovoljstvo, naveličanost, nezanimanje, celo zasvojenost, zato je še toliko pomembnejše naše poslanstvo, ki poleg uporabnega znanja teži k celostnemu razvoju posameznika.

Strokovnost, sproščena komunikacija, metode in oblike dela, ki temeljijo na lastnem doživljanju in izkušnjah, sodelovalna in demokratična kultura šole so cilji, h katerim strmimo.

Zavedamo se, da cilj šole ni samo izjemni učni dosežek, temveč je cilj tudi vzajemno bivanje – odnosi, za katere želimo, da nas bogatijo in osrečujejo. Prepričani smo, da je medsebojni splet vseh dejavnikov pogoj za razvijanje v samostojnega, odgovornega in osebno zrelega posameznika v družbi.

V vseh teh petdesetih letih se je nabralo veliko izjemnih zgodb, spominov, izzivov, nenazadnje ogromno izkušenj in uspehov. Nekatere smo zbrali v zborniku, ki je pred vami. Vsako desetletje je dodalo svoj pečat, a najpomembnejši izmed vseh so v zgodovini naše šole pustili nekdanji učitelji in delavci, saj so vanjo vložili večino svojega ustvarjalnega duha. Njihova ustvarjalnost se je nalezljivo prenašala na prihajajoče generacije učiteljev. Vedno prisotna zavest, da bi naši učenci posegali po čim boljših rezultatih ter nizali uspehe, a ne bi bili prikrajšani za čare otroštva, je bila in tudi ostala ena izmed vodilnih idej.

Smo šola, ki se lahko ponosno ozre v preteklost – to nam kažejo uspehi številnih generacij. Mnogi posamezniki so uspeli na različnih področjih kulturnega, športnega ali gospodarskega udejstvovanja in mnogi so uspeli kot ljudje, ki so znali poiskati srečo ter jo deliti z drugimi. Verjamem, da smo pri vzgoji in širjenju znanja uspešni tudi zato, ker uresničujemo zastavljene

cilje skupaj z učenci, s starši in z ljudmi iz našega kraja. Prav po tem je vodiška šola znana že od nekdaj in tudi v prihodnje se bomo trudili, da bo tako ostalo.

Za uspešno prehojene poti (daljše ali krajše) se iskreno zahvaljujem vsem, ki ste v teh petdesetih letih soustvarjali življenje šole.

Spoštovani sodelavke in sodelavci!

Iskrena hvala za do sedaj skupno prehojeno pot. Naša pozitivna naravnost, strokovnost, razumevanje in usmerjenost v skupne cilje nas vodijo na še dolgo in odgovorno pot, da opravimo svoje poslanstvo. Naši šoli pa želim vse najboljše za njenih petdeset let.

Jure Grilc

Začetki šolstva v Vodica

Prvi zapisi o šoli v Vodica so nastali med leti 1786 in 1790, torej v času priprav in izvajanja v predhodnih desetletjih sprejetih terezijansko-jožefinskih osnovnošolskih zakonov. V teh letih je šolski komisar Anton Tomaž Linhart v ljubljanskem okrožju ustanovil sedemindvajset šol, med drugim tudi v Vodica. Šola v Vodica je podprla cerkev. Cerkovniški dohodki z občasno šolnino, ki so jo starši učencev plačevali v naturalijah, so bili poglavitni vir dohodkov učitelja, domačina Pavla Binderja, ki je prevzel v posest mežnarijo in učil. Njegovi letni prejemki so bili prenizki, a pomoči od države ni dobil, čeprav je le-ta zahtevala vzpostavitev osnovnošolske mreže. V takih razmerah vodiška šola ni mogla obstati in je leta 1807 prenehala z delovanjem.

Priprave na ustanovitev redne trivialne šole (1836–1853)

Šola je ponovno omenjena šele po treh desetletjih, ko so v neposredni bližini cerkve obnavljali staro mežnarijo. Šola je imela elemente stare zasilne župnijske šole. Vodil jo je takratni vodiški župnik Jernej Arko, občasno pa je v njej poučeval cerkovnik in organist Jakob Plevel.

Leta 1853 je bila ustanovljena redna javna začetna šola. Pouk je potekal v prenovljenih in povečanih prostorih mežnarije. Trivialka v Vodica se vse od leta 1853 označuje kot povsem slovenska (kranjska) šola z izključno slovenskim (kranjskim) učnim jezikom.

Kako je potekal pouk v vodiški enorazrednici v času prvega učitelja

Glavni cilj začetne šole je bil navajanje učencev z zgledi k ponižnosti, vernosti, ljubezni do reda, zvestobi ter vzgajanje v dobre in koristne ljudi. V istem razredu so sedeli mlajši in starejši učenci. Spoznavali so abecedo, učili se zlogovanja in pisanja besed, uvajali se v branje tiskanih in pisanih besedil, učili se računanja na pamet, zaključevali pa so z učenjem verouka (malega katekizma), ki je med šolskimi predmeti zavzemal osrednje mesto.

Temeljni kakovostni premik v pogledu večje osnovnošolske ponudbe je na področju Občine Vodice omogočil šele tretji avstrijski osnovnošolski zakon (1869) in njegova postopna realizacija do konca 19. stoletja.

Leta 1883 je sprva nastala zasebna, nato še javna dekliška osnovna šola šolskih sester iz Maribora v Repnjah.

Leta 1897 so oblikovali dvorazrednico, leto kasneje pa zgradili novo šolsko stavbo. To je bila prva šolska stavba v Vodicach. Danes je v stavbi knjižnica, napis iz časa slovesnega odprtja šole, ki je krasil glavni vhod (VSE ZA VERO, DOM, CESARJA!), pa še vedno krasi pročelje zgradbe.

Potres leta 1895 je prizadel tudi šolsko poslopje stare mežnarije. Na osnovi državne dotacije, ki jo je za gradnjo šolske stavbe po prizadevanjih takratnega vodiškega župnika in predsednika občinskega šolskega sveta Simona Žužka (1841–1914) namenila avstrijska država, so v letih 1896–1898 potekala gradbena dela. Nova šolska stavba je bila slavnostno odprta in blagoslovljena 10. oktobra 1898. Pri tem enkratnem dogodku sta zraven lokalnega župnika Simona Žužka in lokalnega nadučitelja Franca Razpotnika sodelovala tudi cesarsko-kraljevi okrajni glavar v Kamniku G. Friedrich ter kamniški župnik, dekan in kanonik Janez Oblak.

Med pobudnike ustanovitve redne javne vodiške šole štejemo vodiške župnike s konca 18. in iz prve polovice 19. stoletja: Gregorja Smoleta (1777–1790), Franca Ksaverja Repešiča (1790), Jurija Čebula (1804–1813), Mateja Peternuja (1813–1826), Jerneja Arka (1826–1852) in Valentina Berganta (1852–1870).

Vsi vodiški učitelji, od Janeza Eppicha, Jerneja Štamcarja, Josipa Korbana, Antona Jereba, Franca Trosta, Marije Kratner, Franca Razpotnika, Julija Slapšaka, Angele Trost do Dominika Brica, ki so v drugi polovici 19. stoletja in v začetku 20. stoletja pa vse do konca prve svetovne vojne poučevali na tej šoli, so odločilno prispevali k oblikovanju duhovne podobe župnijskega in šolskega okoliša v za slovenstvo prelomnih časih.

O poteku in načinu šolanja v tej šolski stavbi nismo našli uradne dokumentacije. Kratek vpogled v življenje šolarjev nekoč so nam zaupali člani Društva upokojencev Vodice, ki so v tistem času obiskovali osnovno šolo. Njihovi spomini so zapisani v drugem delu zbornika.

Znano je, da so bile v predaprilski Jugoslaviji (pred letom 1941) na območju današnje Občine Vodice kar štiri nižje organizirane šole, in sicer v Vodica, pri šolskih sestrah v Repnjah, na Skaručni in Golem.

Po koncu druge svetovne vojne je v celotnem slovenskem prostoru močno primanjkovalo učiteljev. Prav zaradi tega so leta 1946 uvedli sedemletno šolsko obveznost, z izobraževanjem ustreznih kadrov pa leta 1950 osemletno šolsko obveznost. Povojna oblast je menila, da imajo vsi otroci pravico do enake izobrazbe, zato je bila težnja po novi šolski stavbi sredi Občine Vodice vedno večja. 7. februarja 1953 so ustanovili občinski gradbeni odbor, ki je prevzel odgovorno nalogo, da na zborih volivcev natančno predstavi potrebo po novi šoli, hkrati pa določi lokacijo zanjo. Spori, kje bo šola stala, kdo ima vodilno besedo v občini, so trajali skoraj deset let. V tem času je bila Občina Vodice celo ukinjena ter priključena k Občini Ljubljana Šentvid. Leta 1958 je sledila še ena reforma; uvedena je bila enotna osnovna šola, hkrati pa so ukinili nižje gimnazije.

V šolskem letu 1958/1959 je bilo na šoli osem oddelkov. V šolski stavbi so bile tri učilnice, četrta učilnica pa je bila v zadružnem domu. Pouk je potekal dvoizmensko, naslednje leto že v treh izmenah, v četrti izmeni pa je potekal pouk Kmetijsko-gospodarske šole.

Po dolgoletnih prizadevanjih se je leta 1962 začela gradnja centralne šole. Občinski ljudski odbor Ljubljana Šiška je 25. decembra 1962 z odločbo ustanovil centralno Osnovno šolo Franca Marna Vodice (v nadaljevanju OŠ Franca Marna Vodice).

Nova šolska stavba na robu vasi

V obdobju 1963–1983

Šolski odbor centralne OŠ Franca Marna Vodice je na svoji osmi redni seji, 20. avgusta 1963, v prostorih nove šole sprejel naslednji sklep:

»V nedeljo, 1. septembra 1963, ob 9. uri bo svečana otvoritev šole. Nastopil bo pevski zbor Osnovne šole Franca Marna Vodice, učenci z zbornimi deklamacijami, folklorna skupina in dve posamezni deklamaciji. Pripravili bi trak, ki ga bo prerezal predsednik Skupščine občine Ljubljana Šiška. Dva pionirja bosta v narodnih nošah pozdravila goste in se zahvalila za veliko pomoč pri gradnji. Gostje bodo obveščeni z vabili, ostali vaščani pa po radiu. Po ogledu šole naj bi bili člani tako gradbenega odbora kot tudi šolskega pogoščeni. Gradbeni odbor naj bi sestavil govor, šolski odbor pa naj bi na splošno povedal nekaj o šoli in o prejšnjih razmerah na njej.«

Šolske kronike ali dokumentacije za obdobje od leta 1963 do 1975 v šolskem arhivu nismo našli. Enaka težava se je pojavila že v času pisanja zbornika ob 40. obletnici šole. Tako nam vpogled v to obdobje orisujejo le naši bivši učenci, nekdanji učitelji in delavci šole. Njihove pripovedi so zbrane v drugem delu zbornika.

OŠ Franca Marna Vodice je v šolskem letu 1975/1976 vključevala zraven centralne šole še Podružnično šolo Utik (v nadaljevanju PŠ Utik), Podružnično šolo Skaručna (v nadaljevanju PŠ

Skaručna) in vzgojno-varstveni zavod Vodice (v nadaljevanju VVZ Vodice). Pouk v OŠ Franca Marna Vodice je potekal v šestih klasičnih učilnicah in treh specializiranih.

Pouk telesne vzgoje se je izvajal v klasični učilnici, ki je bila preurejena v specialno učilnico – telovadnico. Podaljšano bivanje je bilo organizirano v dveh stranskih prostorih. Pouk je potekal dvoizmensko.

PŠ Utik je gostovala v domu družbenih organizacij. Šolski prostori so obsegali dve učilnici, hodnik, kabinet in kuhinjo. Pouk je bil organiziran v dveh oddelkih 1. in 2. razreda. V drugem polletju je bil organiziran še odderek podaljšanega bivanja. Z odločbo okrajnega ljudskega odbora se je v tem letu tudi preimenovala iz enorazrednice v dvorazrednico.

V PŠ Skaručna, ki je bila zgrajena leta 1903, je bil pouk organiziran v enem oddelku s kombinacijo 1. in 2. razreda. Šola je imela učilnico in kabinet, v katerem je bila tudi šolska kuhinja za pripravljanje malice. Učilnica je bila prenovljena in ogrevana z lončeno pečjo.

VVZ Vodice je imel prostore v stari šolski stavbi, zgrajeni leta 1898. V spodnjih prostorih sta bili dve igralnici, kabinet, garderoba, kuhinja in sanitarije, v zgornjih prostorih pa dve učiteljski stanovanji. Varstvo je bilo organizirano v enem oddelku s starostjo od 4 do 7 let. V prostorih je

šola organizirala tudi oddelek male šole in pravljичne urice za predšolske otroke. VVZ Vodice je bil ustanovljen 1. oktobra 1962 v občinski stavbi Vodice. Po treh letih se je preselil v tako imenovano staro šolo.

Šolsko leto 1976/1977 – 21. novembra so občani že drugič pokazali solidarnost do družbenih potreb. Socialistična zveza delovnega ljudstva je vse do tega dne vodila priprave za izvedbo akcije samoprispevka občanov za izgradnjo šol in vrtcev v vseh petih ljubljanskih občinah. Občani so se izrekli, da bodo za izgradnjo šol in vrtcev prispevali 1,5-odstotka osebnega dohodka za dobo petih let. V programu je bilo načrtovano, da bodo s tem denarjem v letu 1978 v prizidku zgradili štiri učilnice s stranskimi prostori.

S skupnimi prispevki je Krajevni skupnosti Bukovica – Šinkov Turn uspelo zbrati sredstva za centralno ogrevanje.

V VVZ Vodice so obnovili obe učilnici. Oddelek je pričel z delom 6. februarja 1977.

1. prizidek – prva faza

V šolskem letu 1977/1978 je bila v počastitev dneva republike svečana otvoritev prve faze prizidka. Slovesnost je potekala v novozgrajeni telovadnici. Po programu je sledil ogled prostorov – moderne kuhinje z jedilnico, garderobe za učence, v zgornjem delu pa galerije, knjižnice in kabineta za učitelja telesne vzgoje. Oddelka VVZ Vodice sta postala dislocirani enoti VVZ Mance Komanove z Broda. Vzporedno z zaključnimi deli prve faze so potekale priprave za začetek druge faze. 1. februarja 1978 so se začela dela tudi na gradbišču.

1. prizidek – druga faza

29. novembra 1978 je bilo za učence in učitelje še posebej slovesno. Gradbeno podjetje Obnova je zaključilo dela prve in druge faze. Kot rezultat samoprispevka ljubljanskih občin so bile pridobljene nove učilnice za matematiko in fiziko, biologijo in kemijo, glasbeno in tehnično vzgojo ter večnamenski prostor. Urejeni so bili še igrišče, asfaltne površine in zelenice.

Na šoli so v šolskem letu 1979/1980 uvedli novo obliko pouka – celodnevna šola (COŠ). Ustanovili so tudi oddelek glasbene šole.

V šolskem letu 1980/1981 so bile zimske počitnice podaljšane za en teden (z dveh tednov na tri tedne). Ukrep je bil izveden na pobudo družbene akcije Slovenije zaradi varčevanja z gorivom – nafto. S tem ukrepom je šola prihranila štiri tone nafte. V tem letu je knjižnica šolskih učbenikov dokončno prevzela svojo vlogo. Učenci so prejeli vse učbenike za vse razrede in predmete v šoli z odškodninsko vrednostjo 5-odstotkov. Ob koncu šolskega leta so knjige vrnili nazaj v knjižnico.

Šolsko leto 1981/1982

Že dve leti je delovala glasbena šola v okviru iniciativnega odbora pri Krajevni skupnosti Vodice (v nadaljevanju KS Vodice). Delovala je ob samofinanciranju in pomoči organizacij. V

tem šolskem letu je devetintrideset učencev opravljalo izpite za 1. in 2. letnik. To leto so postali učenci Glasbene šole Franc Šturm. S poukom so pričeli oddelki za pihala, trobila, klavir, harmoniko in nauk o glasbi.

Ob praznovanju OF in prazniku dela so se zbrali pri spominskem obeležju na Skaručni. Slovesnosti sta se udeležili tudi PŠ Utik in Skaručna.

V šolskem letu 1982/1983 je bilo ustanovljeno kulturno-umetniško društvo ŠKUD. Ustanovljen je bil odbor učencev. Na ustanovnem zboru so sprejeli program dela in pravilnik društva.

V obdobju 1983–2003

V tem obdobju je šolska stavba doživela kar nekaj sprememb, ki so omogočile boljše delovne pogoje tako za učitelje kot učence. Leta 1985 so šolsko podstrešje preuredili v likovni atelje, adaptirali so tudi sanitarije. Na PŠ Utik so bila zamenjana dotrajana okna.

Februarja leta 1992 je šola dobila novo ime. Skupščina Občine Ljubljana Šiška je sprejela sklep o preimenovanju devetih osnovnih šol, med katerimi je bila tudi naša šola. OŠ Franca Marna Vodice so preimenovali v Osnovno šolo Vodice (v nadaljevanju OŠ Vodice).

Julija in avgusta leta 1993 so bila opravljena rekonstrukcijska dela v PŠ Utik. S tem je bila pridobljena učilnica za 3. razred. Večja dela so istega leta potekala tudi v Vodicah, saj so bili s preureditvijo osrednje garderobe in prostora od knjižnice do didaktičnega kabineta v dva razreda pridobljeni prostorski pogoji za prehod iz dvoizmenskega pouka na enoizmenski tudi za 3. in 4. razred.

Leta 1996, v času zimskih počitnic, so delavci mizarstva Špenko izdelali in zamenjali stara dotrajana okna v starem delu šole v Vodicah. Februarja istega leta nam je uspelo urediti računalniško učilnico. PŠ Skaručna smo v celoti obnovili in jo 24. marca 1997 odprli za potrebe predšolske vzgoje.

V šolskem letu 1997/1998 smo v PŠ Utik obnovili šolsko kuhinjo, mansardo in inštalacije. S sredstvi ustanoviteljice je bila rešena velika prostorska stiska na PŠ Utik. Pridobili smo večji razred, zbornico, sanitarije na podstrehi, obnovljeni sta bili tudi učilnici in garderoba. Vrtec je dobil dodatni prostor za didaktični material, garderobo in prenovljeno igralnico. V istem letu

(1998) so bila v šoli v Vodicah sanirana tla v telovadnici, streha, sanitarije, stene, na novo je bilo opremljenih pet učilnic z novimi stoli in mizami, pridobljena je bila dodatna telefonska linija za splet in računalniško omrežje.

V šolskem letu 1999/2000 smo prenovili dvorano in sanitarije v pritličju šole v Utiku. Dvorano smo opremili za pouk športne vzgoje. Prav tako smo zavarovali vhod v šolo ter uredili parkirišče. Temeljito smo obnovili tudi vrtec v Vodicah.

2. prizidek

Šolsko leto 2002/2003 se je začelo z zaključevanjem obsežnih gradbenih del (temeljita prenova šole). Vmesni prostor med starim in novejšim delom šole je bil v času poletnih počitnic porušen. Na tem mestu je nastal enonadstropni vzidek. V pritličju je bila pridobljena učilnica in velika garderoba, v nadstropju pa nova večja zbornica, garderoba in sanitarije za učitelje, pisarni za pomočnika ravnatelja in socialno službo. S podaljšanjem prostora za telovadnico je bil v pritličju pridobljen prostor za poznejšo garderobo in kabinet, v nadstropju pa kabinet za čakajoče učence in večja učilnica za angleški jezik. Povečana in posodobljena je bila tudi kuhinja. Šolska stavba je dobila novo fasado in tako je njena zunanja podoba postala privlačnejša.

Prenovljena šola v Vodicah

Vodice - "Z današnjim odprtjem prenovljene lepe in sodobne osnovne šole v Vodicah popravljamo dolg zadnjih treh desetletij, hkrati pa začnemo uresničevanje zastavljenih novih ciljev v občini," je sredi tedna ob odprtju prenovljene šole v Vodicah poudaril župan Anton Kokalj. Z denarjem, ki so ga dobili ob delitveni bilanci so med drugim zdaj uredili šolo. Poleg prenovljene fasade so v šoli dobili učilnico, garderobe, pisarne in novo kuhinjo. Ureditev in prenova šole je bila velika in dolgoletna želja tako občanov, še posebno pa vodstva šole. Ob odprtju, ko so učenci pripravili tudi kulturni program, pa se je župan zahvalil za podporo in organizacijo pri delih občanom, vodstvu šole z A.Ž. ravnateljico, izvajalcu in nadzoru ter obrtnikom.

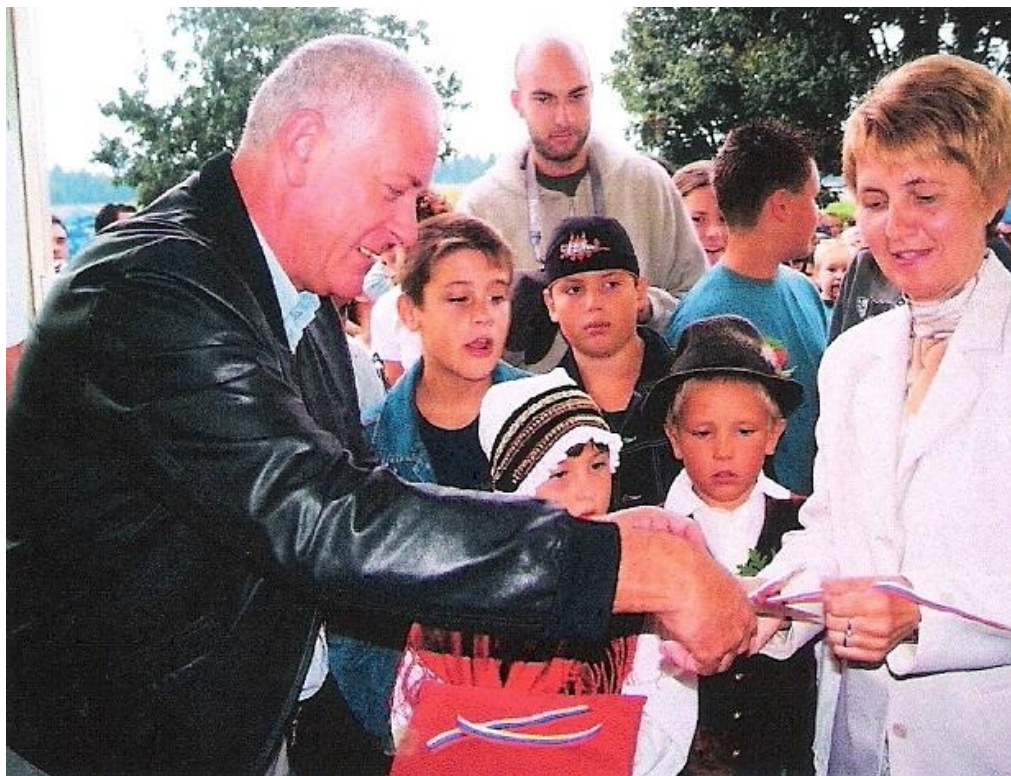
V obdobju 2003–2013

3. prizidek

Spomladi leta 2003 se je na vzhodnem delu šole za namen devetletke začela izgradnja novega prizidka. Vsa gradbena dela so potekala tudi v dopoldanskem času, zato je bil pouk v tem delu šole večkrat moten. V prizidku je nastajalo šest novih učilnic (tri v pritličju in tri v prvem nadstropju), sanitarije ter garderoba za prvošolce.

Ob slovesnem odprtju, ki je potekalo v sklopu občinskega praznika, so bile 8. septembra 2003 predane v uporabo moderno opremljene učilnice, v katerih se je začel izvajati pouk devetletke. Hkrati je bila pridobljena nova toplotna plinska postaja, naredili so tudi priklop na kanalizacijo in obnovili dovoz do šole. Zaradi pomanjkanja prostora za izvajanje pouka športne vzgoje je bila knjižnica ponovno preseljena v zgornje nadstropje starega dela šole. V prostoru bivše knjižnice je tako bila sredi leta opremljena mala telovadnica, ki je bila namenjena

izvajanju pouka športne vzgoje na razredni stopnji. Izvedena je bila tudi reorganizacija prostorov. Računalniška učilnica, ki se je nahajala na galeriji nad jedilnico, je bila preseljena v kletne prostore starega dela šole. V pritličju je bila na novo opremljena učilnica slovenščine, v prvem nadstropju pa učilnica za učence 4. razreda. Tako so bile v pritličju učilnice za izvajanje pouka na predmetni stopnji, v prvem nadstropju pa so se učili učenci 4. in 5. razreda. Okolica šole je zaradi gradnje novega vrtca v njeni neposredni bližini ostala neurejena in je čakala na ureditev v naslednjem šolskem letu. Junija 2004 je potekalo odprtje vrtca, v njihovih starih prostorih (domačini so ga poimenovali kar stara šola), pa je dobilo preurejene prostore Društvo upokojencev Vodice.

V šolskem letu 2005/2006 ni bilo večjih prenavljanj. Zaradi treh 4. razredov je bila na novo urejena ena učilnica pri stranskem vходу z južne strani, za potrebe nivojskega pouka pa kabinet. Pred začetkom šolskega leta je bilo urejeno prezračevanje v mali telovadnici, v kateri

je bil zasilno urejen pouk športne vzgoje za učence razredne stopnje. Izvedene so bile tudi posodobitve na računalniškem področju, dopolnjena je bila šolska knjižnica in za pouk kemije je bila kupljena nova namenska omara za kemikalije. Pri tem so nam pomagali tudi starši, ki so prispevali sredstva v šolski sklad.

Naslednje leto šolska stavba ni doživela večjih sprememb. V preteklosti se je več vlagalo v obnovo in dograjevanje stavbe, pozabilo pa na didaktično opremljenost učilnic, ki jih je z leti vse bolj narekoval sodobni način poučevanja. Učitelji so opozarjali na te pomanjkljivosti, zlasti na zastarelo opremo učilnic za gospodinjstvo, naravoslovje, tehniko in tehnologijo. Za moderni način poučevanja so primanjkovali kabineti za timsko načrtovanje pedagoškega dela in shranjevanje didaktičnega materiala. Preurejena je bila le temnica, ki se je nahajala ob učilnici za tehniko, v kabinet za potrebe oddelka podaljšanega bivanja. V zbornici sta bila na razpolago le dva računalnika za potrebe vseh pedagoških delavcev, zato so učitelji večino priprav na vzgojno-izobraževalno delo opravili doma ter uporabljali svojo računalniško opremo.

Šolsko leto 2007/2008 se je začelo brez večjih pretresov. Ustanoviteljica je omogočila nakup prepotrebne šolskega vozila, saj je bilo staro že popolnoma dotrajano. Kupljen je bil tudi manjši traktor s kosilnico, da je hišnik lažje in hitreje pokosil zelenico okoli šole. Meseca maja so se začela obnovitvena dela na atletski stezi ob šoli. Tega so bili najbolj veseli učenci in učitelji športne vzgoje, saj že dlje časa niso mogli vaditi skoka v daljino, suvanje krogle in teka na 60 metrov. Na urejanje preostale šolske okolice je vodstvo računalo v naslednjem šolskem letu, a je kraj, 13. julija 2008, doletela naravna nesreča. Neurje, kakršnega prebivalci občine do tedaj še niso pomnili, je povzročilo ogromno materialno škodo. Veter je izruval drevesa, odkril strehe ter poškodoval električno napeljavo. Največ škode je povzročil na šolski stavbi, s katere je odnesel večji del strehe, razbil okna, poplavljeni sta bili knjižnica in telovadnica, med drugim so bili polomljeni žlebovi in žaluzije, uničena je bila fasada. Na prizorišče so prispeli delavci šole, številni krajani in člani gasilskih društev. Župan Brane Podboršek je sklical krizni sestanek, na katerem so se zbrali gasilci, poveljnik civilne zaščite in uslužbenci občinske uprave. Potrebno je bilo narediti dober načrt reševanja ter oceniti škodo. Posledice neurja si je tisto nedeljsko popoldne ogledal tudi Mohor Bogataj, pristojni za civilno zaščito s strani države. Tudi ravnateljica Ivana Bizjak je predčasno prekinila svoj dopust, prizorišče pa si je prišel ogledat tudi tedanji minister za šolstvo in šport Milan Zver. Škoda je bila ocenjena na

približno 400.000 evrov. Do večera je bila okolica vsaj delno pospravljena, streha pa zaščitena s folijo. Ponovno nočno deževje je poplavilo in uničilo tla v telovadnici. V tednih po nesreči so odvažali odpadni material, sledili so ogledi zavarovalnic, iskali so ponudnike, sklenjene so bile prve pogodbe. Najprej so začeli s sanacijo telovadnice in ostrešja nad kuhinjo. Obnova strehe nad starim delom šole je povzročala več težav, ker strešna konstrukcija v preteklosti ni bila ustrezno nameščena in ni dosegala minimalnih varnostnih standardov. Tako so sredi poletja strokovnjaki izdelali statične izračune ter ugotovili, da bo potrebno osrednji del, v katerem se je do tedaj nahajala knjižnica, odstraniti, saj je bilo potrebno zagotoviti ustrezno potresno varnost objekta. Župan je sklical sestanek, na katerem so skupaj s strokovnjaki in z ravnateljico sklenili, da se odstrani obstoječi del knjižnice v zgornjem nadstropju ter se namesti jeklena konstrukcija. S tem bi pridobili še nekaj učilnic, večjo knjižnico in kabinet. S tako rešitvijo bi dolgoročno rešili prostorsko stisko, saj se je leta 2010 obetala močna generacija prvošolcev. S predlaganim načinom sanacije se je strinjalo tudi Ministrstvo za šolstvo in šport, ki je podprlo omenjena prizadevanja. V dneh pred iztekom poletnih počitnic so strokovni delavci šole ob pripravah na začetek šolskega leta izvedli še selitev knjižnice v prostor, ki je bil do tedaj namenjen mali telovadnici. Tako se je v naslednjem letu pojavila še večja prostorska stiska pri izvajanju pouka športne vzgoje na razredni stopnji.

Prenova starega dela šole

Naslednje šolsko leto je bilo ponovno zaznamovano z gradnjo. Septembra je bila v sklopu občinskega praznika odprta prenovljena telovadnica. Obnovljena so bila vsa okna, zamenjane obloge, izsušena tla in stene ter položen nov parket, ker je bilo v preteklosti veliko pritožb nad drsečim laminatom.

Na prireditvi se je župan Brane Podboršek še posebej zahvalil ravnateljici Ivani Bizjak, ki je med poletnimi počitnicami bdela nad obnovitvenimi deli. Ob odprtju je bil razgrnjen načrt bodočih učilnic v zgornjem nadstropju starega dela šole. Oktobra so se že začela gradbena dela, a so jesenski nalivi ponovno poplavalili vse štiri učilnice v prvem nadstropju, prizanesli niso niti pisarniškim prostorom, namočene so bile tudi stene na južni strani v pritličju. Novembra je zgornje nadstropje šole z namestitvijo železne konstrukcije dobivalo novo podobo. Celo jesen in zimo se je v zgornjem nadstropju gradilo, v prvem nadstropju pa kljub občasnemu ropotu in vlagi pridno učilo. Januarja je ustanoviteljici dokončno uspelo zapreti in pred mrazom zaščititi na novo sezidane prostore. Tako so se tudi delovni pogoji nekoliko izboljšali, čeprav je z namočenih sten še vedno odpadal omet. V učilnicah so zato sušilni stroji pred poukom in po njem izsuševali vlago. Za nekaj oddelkov 4. in 5. razreda je vodstvo šole poiskalo nadomestne učilnice za toliko časa, dokler se razmere niso izboljšale.

S prihodom pomladi so za učence in učitelje nastopili prijaznejši časi, saj je šola dobila končno podobo, v prvem nadstropju pa so se zaključila obnovitvena dela. Spet se je lahko delalo v miru in tišini, predvsem pa v suhih in na sveže prepleskanih učilnicah, ki so oddajale pozitivno energijo.

V šolskem letu 2009/2010 so pristojne občinske službe pridobivale upravno dokumentacijo za dograditev zgornjega nadstropja šole. Šola je uspešno kandidirala na razpisu Ministrstva za šolstvo in šport za multimedijско opremo učilnic. Tako je bilo 50-odstotkov sredstev za opremo šestih učilnic pridobljenih preko razpisa, ostalih 50-odstotkov pa je zagotovila ustanoviteljica, to je Občina Vodice. Na severovzhodnem delu šolskega območja smo zasadili živo mejo ter uredili zelenico in cvetlične gredice pred šolo. V času poletnih počitnic se je pričelo preurejanje prostorov na podružnični šoli. Zbornica je bila preseljena v pritličje, prostor, v katerem je bila prej zbornica, pa je bil preurejen v učilnico. Preureditev je bila potrebna zaradi povečanja števila otrok v 1. razredu.

V letu 2010/2011 se je ponovno pričela gradnja. Februarja v popoldanskem času je v zbornici potekal podpis pogodbe za potresno ojačitev in nadzidavo drugega nadstropja. Pogodbo so podpisali predstavnik izvajalcev, predstavnik komisije za izvedbo javnega naročila, član projektnega biroja in župan Aco Franc Šuštar. Že v času zimskih počitnic, ko v šoli ni bilo otrok, je bilo zavrtnih več kot sto sidrišč za tlačno ploščo nad celotno prvo etažo, ki je povečala statično nosilnost objekta. Nadaljnja dela za izgradnjo drugega nadstropja so potekala v spomladanskem času vse do zaključka šolskega leta. Izvajalci so se skušali držati dogovora, da v času pouka izvajajo predvsem taka dela, ki ne povzročajo pretiranega hrupa. Navkljub vsemu se je to občasno dogajalo ter preizkušalo potrpežljivost tako učiteljev kot učencev. V ponedeljek, 13. junija 2010, je bil zagrajen in zaprt glavni vhod v šolo. Vstop je bil možen le pri stranskih vseh. Zaprt je bil tudi prehod v tisti del šole, v katerem se je izvajal pouk. Sočasno so se začela tudi gradbena dela v celotnem starem delu šole, pouk pa je bil izveden na različnih lokacijah v šoli in celo izven nje.

V času poletnih počitnic je bila izvedena zahtevna protipotresna ojačitev objekta, s pričetkom v kleti ter nadaljevanjem v pritličju in prvem nadstropju. Gradnja se je zavlekla zaradi nepričakovanih, na novo ugotovljenih dejstev o izredno slabi kakovosti vgrajenih materialov izpred petdesetih let. Takratni način gradnje in zahteve o protipotresni varnosti objekta so se bistveno razlikovali od današnjega. V kleti je bilo treba zabetonirati nove temelje. Porušiti so morali vse nosilne in prečne stene v pritličju in prvem nadstropju ter zgraditi nove. Zgradili so tudi nove vogalne stebre. Tako je izgradnja novih površin v drugem nadstropju postala neločljivo povezana z obnovo celotnega dela stavbe, dograjene leta 1963. Na gradbišču so strokovnjaki vršili stalni nadzor ter se sproti dogovarjali z vodstvom šole in investitorjem.

Zaradi zamika gradbenih del se je šolsko leto 2011/2012 začelo z veliko prostorsko stisko, zato je pouk za učence drugega in tretjega triletja potekal dvoizmensko, medtem ko so se učenci prvega triletja učili samo dopoldne. Zaradi velike prostorske stiske je pouk potekal nekaj dni tudi v bližnjem gasilskem domu. Tja so se preselili učenci 5. razreda. Gradbena dela so potekala do konca meseca oktobra. Grobim delom so sledila še fina – od polaganja, brušenja in lakiranja parketa do namestitve primerne razsvetljave in pohištva. 30. novembra je bilo pridobljeno uporabno dovoljenje, 5. decembra pa se je končno začel izvajati enoizmenski pouk. Predmetna stopnja se je preselila v prenovljeni in na novo zgrajeni del šole, prvo triletje je ostalo v prizidku, ki je bilo zgrajeno leta 2003, učenci 4. in 5. razreda pa so dobili matične učilnice v vmesnem delu. Tako smo 21. decembra novo pridobitev slovesno proslavili z novoletnim koncertom. Učenci so pripravili bogat glasbeni program, govorniki za govorniškimi odrom pa so se spomnili dogodka, ki je pripeljal do prenove in prezidave šole. Nihče od takratnega občinskega in šolskega vodstva si ni mislil, da bo pot do novih prostorov in nove strehe dolga kar tri leta in pet mesecev. Po končanem kulturnem programu, ki se ga je udeležilo veliko število staršev in povabljenih gostov, so se vsi skupaj ob spremstvu narodnih noš in pihalne godbe odpravili na ogled novih prostorov. Prostorska reorganizacija je

pripomogla k temu, da je sedaj na predmetni stopnji manj selitev in hrupa med odmori. Kljub prenovi starih učilnic, ki so jih prej uporabljali učenci predmetne stopnje, so postali prostorski pogoji za četrtošolce in petošolce slabši. Tudi v tem delu šole stara okna in slaba tesnitev letih kliče po zamenjavi.

V času poletnih počitnic so zraven obstoječe kotlovnice Petrol d. d. vgradili mikrokogeneracijsko napravo, ki je začela obratovati 1. februarja, z namenom prihranka energije oziroma zmanjšanja njene porabe. Naprava deluje na zemeljski plin, katerega porabo plačuje investitor Petrol d. d. Toplota se prek kalorimetra pošlje v obstoječi ogrevalni sistem objekta, proizvedena električna energija pa se pošilja v električno omrežje. Pogodba z Občino Vodice in šolo je bila sklenjena za dobo desetih let. Petrol bo šoli v tem času plačeval najemnino oziroma služnost za uporabo prostorov kotlarne. Po desetih letih bo naprava brezplačno prišla v last občine oziroma šole, ki bo z njo še naprej proizvajala toploto in elektriko. V okviru vgradnje mikrokogeneracijske naprave je Petrol obnovil tudi prostor shrambe za kuhinjo ter dodatni prostor med shrambo in kotlovnico, v katerem je naprava locirana.

V spomladanskem času smo uredili zelenico pred glavnim vhodom ter obe igrišči povezali s tlakovano potjo.

V šolskem letu 2013/2014 je Občina Vodice uspešno kandidirala za pridobitev nepovratnih kohezijskih in državnih sredstev, ki jih bo namenila za energetska sanacijo šolske stavbe. To bo predvidoma izvedeno do leta 2015.

VZGOJNO-IZOBRAŽEVALNO DELO IN REFORME

V obdobju 1983–2003

Na vzgojno-izobraževalnem področju so se v dveh desetletjih zgodile mnoge spremembe. Leta 1990 je bila ukinjena celodnevna šola, a so morali učenci 3. in 4. razreda v dvoizmenski pouk zaradi prostorske stiske. Zaradi premajhnega števila vpisanih učencev je bila ukinjena PŠ Skaručna (1991). Ustanoviteljica je po temeljiti obnovi odprla vrtec. Na podlagi sklepa Skupščine občine Ljubljana Šiška, z dne 18. 2. 1992, se je OŠ Franca Marna Vodice preimenovala v OŠ Vodice. Ta sklep je začel veljati dan po objavi v Uradnem listu (1. marca 1992). Polletnih spričeval ni bilo več, uvedena so bila tri ocenjevalna obdobja (1992/1993). V šolskem letu 1993/1994 se je prešlo na enoizmenski pouk. V istem šolskem letu smo prešli na opisno ocenjevanje v 1. razredu, s čimer smo začeli med prvimi v Sloveniji. V projekt zgodnjega poučevanja tujega jezika so bili vključeni vsi učenci 3. in 4. razreda. Leta 1997 je šola postala javni zavod, saj se je k šoli priključil Vrtec Vodice.

Obdobje ni minilo niti brez velikih šolskih reform. Šola je v šolskem letu 1983/1984 morala preiti na nov predmetnik od 1. do 3. razreda, pri likovni, glasbeni in športni vzgoji pa od 1. do 8. razreda. Uvedle so se delovne akcije in družbeno potrebno delo. Naslednje leto smo dočakali prenovo predmetnika v 4. in 5. razredu. Prenova predmetnika se je nadaljevala tudi v naslednjem letu v 6. razredu. Istega leta so bili uvedeni naravoslovni dnevi, tečaji in dodatni pouk. Nov predmetnik so v šolskem letu 1986/1987 dobili tudi 7. razredi. Istega leta je bil uveden še tečaj prve pomoči in gospodinjske prakse. Do leta 1992 so učenci dobili spričevalo z ocenami ob zaključku prvega polletja in ob koncu šolskega leta. Od šolskega leta 1992/1993 dalje so učenci dobili spričevalo le ob koncu šolskega leta. S šolskim letom 1996/1997 se je ukinilo ocenjevanje vedenja v spričevalu.

Za vse prenove učnih načrtov so se učitelji dodatno strokovno izobraževali, kar nekaj učiteljev pa je sodelovalo tudi pri nastajanju novih učbenikov.

Največja reforma nas je doletela z uvedbo devetletke. Že leta 1997 so učitelji na strokovnih aktivih preverjali osnutke in predloge novih učnih načrtov. Še pred uvedbo devetletke so morali opraviti različne module dodatnega strokovnega izpopolnjevanja. Nekateri so se začeli intenzivno izobraževati že v letu 1997. Za poučevanje v prvem triletju so morali opraviti devet modulov, kar je pomenilo več kot dvesto ur izobraževanja.

V obdobju 2003–2013

V šolskem letu 2003/2004 smo pričeli z izvajanjem devetletke v 1. in 7. razredu, ostali razredi so izvajali pouk po programu osemletke. Nov način dela v 1. razredu je zahteval, da v oddelku hkrati poučujeta učitelj/-ica in vzgojitelj/-ica. Ustanoviteljica nam je omogočila, da smo imeli kot nadstandard v oddelku zaposleno vzgojiteljico v celém obsegu, čeprav je zakon narekoval samo polovično zaposlitev. V 1. razred osemletke je bilo vpisanih 47 učencev, v 1. razred devetletke pa 46 učencev. Zaradi izvajanja nivojskega pouka v tretjem triletju smo okrepili učiteljske vrste med anglisti, slovenisti in matematiki. Tudi v 7. razred osemletke je bilo vpisanih 44 učencev, v 7. razred devetletke pa 55 učencev. Nadaljevali smo z utečenimi projekti Škratje in škratki, Zdrava šola, Fit klub in s Cap delavnicami, vključeni smo bili tudi v mrežo Učečih se šol 2.

Po dolгих letih ni bilo tehničnih in obremenitvenih del v času počitnic. Pred začetkom šolskega leta 2004/2005 smo imeli težave z oblikovanjem skupin izbirnih predmetov na predmetni stopnji, ki so se končale v naše dobro, saj je Ministrstvo za šolstvo in šport kljub odstopanju od normativov dalo soglasje k oblikovanju skupin. Naslednje leto smo nadaljevali z izvajanjem pouka devetletke, tako so se prvo- in sedmošolcem pridružili še drugo- in osmošolci. Tudi nivojski pouk v tretjem triletju je zahteval veliko dogovarjanj in skupnih načrtovanj med učitelji. V osemletki se je zadnjič izvajalo zunanje preverjanje znanja za učence zadnjega razreda. Le-tega je naslednje šolsko leto nadomestilo nacionalno preverjanje znanja (v nadaljevanju NPZ). Prišlo je tudi do sprememb na ministrstvu. Večletnega ministra Slavka Gabra je zamenjal Milan Zver. Z novo oblastjo so prišla nova navodila za nadaljnje usmeritve in zakonodajne spremembe. Varčevanje je bilo čutiti na vseh področjih, tudi pri jutranjem

varstvu učencev 1. razreda, ki je bilo odobreno samo od 6.30 dalje. Preko javnih del smo imeli zaposlena dva delavca, ki sta učencem nudila učno pomoč po pouku. To leto smo sodelovali na mednarodni konferenci o nasilju nad otroki.

V šolskem letu 2005/2006 smo nadaljevali z izvajanjem pouka tako osem- kot devetletke in tako je ob koncu šolskega leta devetletko zaključila prva generacija v prvem in tretjem triletju. Prvič smo se srečali z NPZ-ji in s težavami pri vpisovanju učencev v posamezne gimnazijske programe zaradi omejitev pri vpisu ter zbiranju točk za vpis. Zaradi varčevanja je Ministrstvo za šolstvo in šport zmanjševalo ure dodatne strokovne pomoči za učence s posebnimi potrebami s pet ur tedensko na samo tri ure tedensko. Pojavljale so se tudi težave polne zaposlitve nekaterih učiteljev, ki so poučevali v nivojskem pouku. Njihovo polno obveznost smo dopolnjevali z zaposlitvami na Osnovni šoli Medvode. Sodelovali smo v Mreži učečih se šol 2 ter izvajali projekt Modeli integracije otrok s posebnimi potrebami. Konec meseca aprila je ravnateljica Tatjana Bizant prekinila delovno razmerje ter sprejela mesto ravnateljice na Osnovni šoli Preska. Do konca šolskega leta je v. d. ravnateljice prevzela podravnateljica Cilka Marenče, s 1. avgustom pa je ravnateljstvo prevzela Ivana Bizjak, ki je prišla z Osnovne šole Predoslje.

Leta 2006/2007 smo prvič začeli izvajati program devetletke v drugem triletju, to je v 4. razredu. Še vedno smo imeli tri oddelke 5. razreda in dva oddelka 4. razreda v osemletki. Iz treh ocenjevalnih obdobji smo ponovno prešli na dve, v 4. razredu so učenci ob koncu prvega obdobja dobili opisne ocene, na koncu drugega pa številčne ocene. Obratovalni čas OPB-ja se je zaradi zaposlenosti in potreb staršev podaljšal do 16.30. Preko javnih del smo imeli do konca koledarskega leta zaposlena dva delavca, sredstva za to pa je namenila ustanoviteljica. Točke, zbrane na NPZ-ju, niso več vplivale ne na učni uspeh ne na vpis v srednjo šolo, zato so učenci nemotivirano, predvsem pa neresno pristopili k reševanju nalog. Učitelji so bili zaradi tega ogorčeni. Nivojski pouk je od učiteljev zahteval nenehno selitev iz učilnice v učilnico, saj so bili omejeni s prostorom, kar je občasno povzročalo slabo razpoloženje. Za učence 4. razreda je Občina Vodice zagotovila sredstva za izvajanje fakultativnega pouka angleščine ter zgodnjega učenja angleščine v prvem triletju. Zraven utečenih projektov smo sodelovali v mednarodnem programu Socrates – Comenius 1 z naslovom Skrb za zdravje in zdravo okolje.

Naslednje šolsko leto je izobraževanje za večino učencev potekalo po programu devetletne osnovne šole, le dva oddelka 5. razreda sta se še vedno izobraževala po programu osemletne osnovne šole. Za učence s posebnimi potrebami smo izvajali pouk po individualiziranem programu, le-tega so imeli tudi nadarjeni učenci. Ob pouku in podaljšanem bivanju smo izvajali razširjeni program v obliki jutranjega varstva vozačev, interesnih dejavnosti, šol v naravi, taborov, fakultativnega programa ter zgodnjega učenja tujega jezika. Na PŠ Utik je bil zaradi premajhnega števila otrok uveden kombinirani oddelek 1. in 2. razreda. Uvedba le-tega je pri starših vzbudila bojazen po ukinitvi podružnične šole. O tem je razpravljal tudi občinski svet v Vodicah ter sprejel sklep, da je to le začasna rešitev. Uvedeni so bili redni tedenski jutranji sestanki učiteljev, ki so poskrbeli za dober pretok informacij. Sodelovanje s starši in z drugimi strokovnimi organi šole je bilo zgledno. Ministrstvo je želelo šolam zagotoviti večjo avtonomnost pri pravilih šolskega reda, zato so učitelji, učenci in starši skozi celo šolsko leto soustvarjali koncept Vzgojnega načrta in Hišnega reda šole. Zaradi rastočega pojava nasilja na šolskih hodnikih so učitelji začeli dežurati pred poukom in po njem ter v času glavnega odmora. S tem se je zmanjšala tudi škoda, ki so jo učenci povzročali na šolskem inventarju.

V šolskem letu 2008/2009 so bili vsi učenci vključeni v program devetletnega šolanja. NPZ je prvič potekal tudi v 6. razredu, a za šestošolce le-ta ni bil obvezen. Navkljub temu so razen ene učenke vsi izkoristili to možnost. Učenci so resneje pristopili k NPZ-ju, zato so bili tudi rezultati boljši. Nadaljevali smo s projekti in se vključili še v mednarodni projekt EKOŠOLA kot način življenja. Vsi učenci in delavci šole smo začeli delovati ekološko na vseh področjih – tako v šoli kot doma. S pozitivno naravnostjo do okolja smo izpopolnili že utečene zbiralne in čistilne akcije; začeli smo varčevati z vodo ter ugašati luči, kadar jih nismo potrebovali. Učitelji in učenci smo nadaljevali s spremljanjem koncepta Vzgojnega načrta in Hišnega reda ter sproti dopolnjevali pomanjkljivosti. Pouk smo notranje diferencirali. Na predmetni stopnji smo že nekaj let izvajali nivojski pouk in izbirne vsebine za posamezne razrede.

Leto kasneje smo prvič v 4. razredu uvedli delno zunanjo diferenciacijo pri predmetu matematika, v 5. razredu pa pri predmetih matematika in angleščina. Učence smo združevali v homogene skupine ter na treh ravneh utrjevali znanje. Dejavnosti iz preteklih let smo dopolnili s projektom Shema šolskega sadja. Projekt je narekoval, da morajo imeti učenci skozi vse leto

zagotovljeno sadje domačih proizvajalcev, sredstva pa so bila zagotovljena s strani Evropske unije. Meseca maja smo izpolnili vse pogoje za pridobitev statusa EKOŠOLA. S podpisom eko listine, ki so jo podpisali predstavniki učencev, staršev, lokalne skupnosti, ravnateljica in predstavnica ekošol Milena Pollak, smo pridobili tudi eko zastavo. Obenem smo v tem letu uvedli še aktivne odmore v računalniški učilnici in telovadnici ter vzpostavili šolski radio, ki je deloval vsak petek v času glavnega odmora.

V šolskem letu 2010/2011 nam je Ministrstvo za šolstvo in šport zaradi načrtovane gradnje odobrilo spremembo šolskega koledarja. Tako so učenci zaključili pouk teden dni prej, to je bilo 17. junija. Zadnji teden pouka smo nadomestili s petimi delovnimi sobotami med šolskim letom. Večjih sprememb pri sami organizaciji pouka ni bilo. Po nekaj letih se je na podružnični šoli prekinilo obdobje kombiniranih oddelkov. Zaradi nove zakonodaje smo sprejeli Pravila šolske prehrane. Sredstva za prehrano smo pridobivali s strani ministrstva v skladu s porabo in z odobreno subvencijo za socialno ogrožene otroke, zato smo morali vse razdeljene obroke dnevno vnašati v spletno aplikacijo. Vsak učenec je dobil subvencijo za malico v višini od 50 do 80 centov. Vključili smo se v mednarodni projekt Vzpostavljanje baze za kakovost v izobraževanju z naslovom Domače naloge – izziv za učence, učitelje in starše. Želeli smo izboljšati redno opravljanje domačih nalog. Velik poudarek je bil namenjen IKT izobraževanju in izvedbi postopkov za pridobivanje statusa e-kompetentne šole. Ravnateljici je v tem letu potekel mandat. Ponovno je kandidirala in bila meseca junija drugič imenovana za obdobje petih let.

Septembra 2011 se je zaradi nepredvidenih težav zavlekla dograditev šole, zato smo morali za učence drugega in tretjega triletja izvajati dvoizmenski pouk. V ponedeljek, 5. decembra 2011, smo začeli z izvajanjem enoizmenskega pouka, pred božično-novoletnimi prazniki pa smo imeli svečano proslavo ob odprtju prostorov (učilnic). Nadaljevali smo z zastavljenimi projekti. Ob spremljanju opravljanja domačih nalog smo spremljali in evalvirali tudi funkcionalno pismenost ter delovne navade učencev. Aprila smo se delavci šole pridružili stavki javnega sektorja. To je bilo edino sredstvo, s katerim smo želeli zavarovati dosežene standarde in splošno dostopnost javnega šolstva. Šolsko leto smo zaključili z dobrimi učnimi rezultati in uspehi.

Šolsko leto 2012/2013 smo začeli s pripravami na jubilej. Nastal je okvirni načrt, ki smo ga skozi leto izpopolnjevali in dograjevali ter ga recesiji na ljubo tudi nekoliko okrnili. Nadaljevali smo s projektom za kakovost v izobraževanju – naša prizadevanja so bila usmerjena k funkcionalni pismenosti učencev ter razvijanju delovnih navad, ohranili smo status eko-, zdrave- in e-kompetentne šole. Vsi strokovni delavci so bili vključeni v IKT izobraževanje, ker smo začeli z uvajanjem elektronskega dnevnika in redovalnice. Učitelji, starši in učenci smo bili vključeni v vseslovenski družbenoodgovorni program NE-ODVISEN.SI, ki starše ozavešča o različnih pasteh kemičnih in nekemičnih zasvojenosti. To leto se je prvič uvedlo popravljanje preizkusov NPZ-ja prek računalniške povezave v šoli. Ob koncu koledarskega leta se je ravnateljica Ivana Bizjak upokojila, 1. februarja pa je vodenje šole prevzel Jure Grilc.

DOGODKI IZ KRONIKE, KI SI ZASLUŽIJO POSEBNO MESTO

V obdobju 1983–2003

Leta 1983 smo na novo postavili pionirsko prometno službo, stekle pa so tudi priprave za ustanovitev šolske zadruge. Junija tega leta smo prvič gostili Veseli tobogan.

8. februarja smo imeli šolski kulturni praznik. V tem letu je bila 140. obletnica smrti Jerneja Kopitarja, zato je društvo po njem poimenovalo svoje društvo (**ŠKUD Jernej Kopitar**). Predsednica občnega zbora je prebrala utemeljitev o poimenovanju in ureditvi knjižnice ter spominske sobe v Repnjah. Kupili so slovnico Grammatik der Slavischen Sprache ... in v Kopitarjevi hiši opremili prostore z vitrinami ter pripravili razstavo, učenci pa so pripravili gradivo za izdajo šolskega glasila Beseda mladih. Tudi šolsko glasilo je bilo posvečeno 140. obletnici smrti Jerneja Kopitarja. Priprava spominske sobe v Repnjah: **KOPITARJEVE SLAVNOSTI**

Šolska zadruga je svoj pravilnik sprejela 29. 9. 1984. Mentorica Veronika Bečan je pripravila načrt vsebine dela zadruge ter s pomočjo šolskega letnega načrta opredelila naloge posameznih sekcij in razredov. Poglavitna novost je bila ta, naj bi vsaka razredna skupnost na svoji površini obdelovala zelenjavo. Skupaj je bilo štirinajst skupin na skoraj 1 ha velikem obdelovalnem prostoru pri stari šoli. Zelenjava je bila namenjena šolski kuhinji.

To leto je šola prvič pred 1. novembrom počastila **Kopitarjevo počivališče na Navju** s kulturnim programom ter na njegov grob položila venec.

Kopitarjeve slavnosti predstavljajo najpomembnejši dogodek v tem letu. Odvijale so se od 22. do 28. novembra. V kulturno bogatem programu celega tedna so sodelovali glasbena šola Franca Šturma, Oder treh herojev Pirniče, dramski igralec Polde Bibič, folklorna skupina iz Sore, Godbeno društvo Vodice, MEPZ J. Aljaž, centralna OŠ Franca Marna Vodice ter mladina iz Repenj in Vodice. Članek teh slovesnosti je bil objavljen v občinskem glasilu Tribuna.

Pomembno mesto je imela izročitev spominske sobe jezikoslovca Jerneja Kopitarja širši domači in tuji javnosti. Minila so sto štiri leta od zadnje slovesnosti v Repnjah. Takrat mu je ob stoletnici njegovega rojstva Slovenska matica odkrila spominsko ploščo na njegovi rojstni hiši in poklonila spomenico izpod peresa Josipa Marna. V uvodu spomenice je zapisal, da Kopitar zelo slavi med učenci po svetu, domačim pa je še premalo znan.

Spominska soba v Repnjah in poimenovanje trga v KS Vodice po Jerneju Kopitarju v času kulturnih dni pomeni nov mejnik v prizadevanju opredelitve mesta, ki mu pripada, kakor ga je znanstveno opredelil prof. dr. Jože Pogačnik v svoji knjigi z naslovom Znameniti Slovenci. Nadaljevanje slovesnosti je predstavljala okrogla miza na OŠ Franca Marna v Vodicah kot strokovni del posveta začetne programske zasnove Kopitarjevih slovesnosti v prihodnje. V okviru strokovne razprave so zraven znanstvenih delavcev jezikoslovnega področja, članov Slavističnega društva ter kulturne skupnosti Občine Ljubljana Šiška sodelovali tudi učitelji osnovne šole in predstavniki KS. Osnovna misel, ki se je izoblikovala na razpravi, predstavlja možnost oblikovanja vrste jezikovnega tabora, na katerem bi se srečevali mladi ustvarjalci. S svojimi poučnimi nalogami in z drugimi študijskimi deli bi na tem kraju združevali mlade iz vseh krajev in republik, pri čemer bi strokovna nit lahko posegla v vse slovanske narode.

15. septembra 1985 so predsednik KS Tone Podboršek, Jože Peternel in ravnatelj Ivan Sivec obiskali Vukovo spomen šolu v Tršiču. Namen obiska je bil sodelovanje na prireditvi Vukov sabor. Na povabilo učiteljev Vukove spomen šole so naši učenci 17. in 18. maja obiskali svoje vrstnike v Tršiču.

10. aprila 1987, **ob 200. obletnici Karadžičevega rojstva**, je bilo na OŠ Franca Marna Vodice po navedbah Gorenjskega Glasu silno živahno.

Vodičani so gostili petinštirideset mladih Tršičanov in pet njihovih učiteljev. Vodiški otroci so svojim srbskim prijateljem hoteli predstaviti kraj, zato so pripravili etnološko, zgodovinsko in likovno razstavo ročnih del.

Ob zaključku šolskega leta 1987/1988 smo pripravili zaključno prireditev, ki smo jo poimenovali **Počitniški hura**. V drugem delu prireditve so za prijetno razpoloženje poskrbeli ansambli Radius II iz Vodic, Romance in Tajfun. Nastopajoči so se odpovedali honorarju v korist akcije Iskrica v žalostnih očeh, ki jo je pripravil Nedeljski dnevnik. Le-ta je 17. julija 1988

v članku **Lojzek gre na operacijo** zapisal, da so učenci in delavci OŠ Franca Marna iz Vodic zbrali 900.000 dinarjev.

Leta 1994 smo izvedli 30. obletnico šole. Tako so učenci, krajani, upokojenci in kmečke žene pripravili razstavo svojih izdelkov, sočasno pa je potekala kulturna prireditev. Izdali smo Zbornik OŠ Vodice. Izšla sta tudi vodnik raziskovalne naloge Vodice skozi čas in projektno delo Jernej Kopitar.

Leta 1996 je bila ponovno ustanovljena Občina Vodice. 7. in 8. septembra 1996, na prvi občinski praznik, so delavci šole in učenci pripravili kulturni program, razstavo glasil, raziskovalnih nalog ter likovnih izdelkov učencev, s svojimi izdelki pa so sodelovali tudi upokojenci, kmečke žene in samostanske sestre.

Občina je izdala akt o ustanovitvi javnega vzgojno-izobraževalnega zavoda in 30. junija 1997 k šoli priključila enoto Vrtec Vodice.

29. novembra 1997 se je v vodiški dvorani odvijal večer avtorske glasbe Zlata nit. Izkupiček prireditve je bil namenjen sofinanciranju zagonskih stroškov za glasbenointeresne dejavnosti v OŠ, ki naj bi se nadaljevalo v glasbeno šolo. Naslednje leto je zaživela glasbena šola. Vanjo je bilo vključenih šestdeset učencev. Učili so se devet različnih inštrumentov. Glasbena šola še ni imela statusa, delovala je pod okriljem Godbe Vodice.

Tudi šolsko leto 1999/2000 je bilo bogato. Obiskala nas je ameriška veleposlanica v Sloveniji. Prvič smo se kot zavod skupaj predstavili vrtec, šola in podružnična šola z raznimi izdelki na Dnevih tehnične kulture na Gospodarskem razstavišču. Projekt Vodiške preste smo predstavili na festivalu Turizmu pomaga lastna glava, na katerem smo osvojili srebrno priznanje.

V šolskem letu 2000/2001 smo na šoli organizirali 24. srečanje mladih tehnikov ljubljanske regije. Obiskala nas je ravnateljica s Švedske – naše partnerske šole v mreži Učecih se šol. Sodelovali smo na Eko bazarju v Ljubljani z dvema dramskima predstavama. Prvo leto smo izvedli projekt Škratki in škratje, pri katerem učenci zadnjega razreda bdijo nad prvošolčki.

Dvajsetletno obdobje naše šole zaključujemo s šolskim letom 2001/2002, ko smo spet gostili Veseli tobogan. Bili smo na obisku partnerskih šol na Švedskem. Vključeni smo bili v Mrežo zdravih šol in Mrežo učecih se šol. Lotili smo se projekta Kmečka opravila samo še običaji.

V obdobju 2003–2013

Šolsko leto 2004/2005

V neposredni okolici šole, južno od malega šolskega igrišča, so zgradili nov vrtec, v prostorih starega vrtca pa Društvo upokojencev Vodice dobi prenovljene prostore. Ob 60. obletnici zmage nad fašizmom učenci in delavci šole simbolično sklenejo živi obroč.

Šolsko leto 2005/2006

Prenavljali so cesto Vodice–Koseze. Skupaj z Občino Vodice smo pristopili k projektu Oživljanje krajevnih vodnjakov. Naši učenci so v OPB-ju pripravili Kostanjčkov teden in Čajanko.

Šolsko leto 2006/2007

Na povabilo Občine Vodice smo v tednu otroka pristopili k akciji ZOOM – Otroci na pohodu. Ob pomoči Društva upokojencev Vodice in Društva upokojencev Bukovica – Šinkov Turn so učenci zbirali tako imenovane zelene stopinje. Zbrali so jih tako, da so v šolo in domov prihajali peš oziroma so čim manj obremenjevali okolje z ogljikovim dioksidom. Najprizadevnejši učenci 4. b-oddela so bili nagrajeni z majicami.

Prvič smo se vključili v mednarodni program Comenius 1. Učenci prvega triletja so skupaj z učitelji sodelovali v projektu Skrb za zdravje in zdravo okolje. Naši učitelji so se udeležili 1. srečanja v Belfastu in 3. na Švedskem, sami pa smo gostili 2. srečanje. Pripravili smo prijazen sprejem predstavnikov partnerskih šol, učenci so pripravili kulturni program v angleškem jeziku ter jim razkazali lepote Slovenije. Namen srečanja je bil spoznavanje vzgojno-izobraževalnega sistema v posameznih državah in izmenjava mnenj. Rezultat celoletnega sodelovanja je bila mala kuharska knjiga, ki je vsebovala prepoznavne recepte jedi sodelujočih držav.

26. aprila nas je obiskala folklorna skupina iz Bekešvara na Madžarskem. Fantje in dekleta, oblečeni v madžarsko narodno nošo, so predstavili pastirske ples in običaje naših severovzhodnih sosedov.

Šolsko leto 2007/2008

Že v času poletnih počitnic so se začela obnovitvena dela na cesti Vodice–Bukovica, ki povezuje podružnično šolo z matično. Vse do odprtja nove ceste v mesecu oktobru so za varnost učencev pred in po pouku poskrbeli upokojenci. Nova cesta s širokim pločnikom je od takrat nudila varnejšo šolsko pot.

V tednu otroka smo izvedli več prometnopreventivnih akcij. V sodelovanju s Svetom za preventivo in vzgojo v cestnem prometu ter Moto klubom MAK smo na šolskem igrišču pripravili poligon varne vožnje. Sedemindvajset učencev 8. in 9. razreda je pod budnim očesom policista vozilo osmico in slalom z motornim kolesom. 23. oktobra sta predstavnika omenjenega kluba skupaj z ravnateljico podelila priznanja vsem, ki so se pomerili na poligonu.

Pred božično-novoletnimi prazniki so učenci skupaj z glasbeno šolo Mateja Hubada v šolski jedilnici pripravili novoletni koncert. Posebna gostja večera je bila Zdenka Gorenc, mezzosopranistka in solistka ljubljanske opere.

V predpustnem času smo se lotili projekta Šege in navade, s poudarkom na pustnih norčijah, jedeh in običajih. Obiskala nas je Dušica Kunaver, zbirateljica ljudskih izročil, ki je z zanimivo pripovedjo učence popeljala skozi čas svoje mladosti. Projekt smo zaključili na pustno soboto, ko so učenci, napravljeni v maske, ki so jih izdelali sami, preganjali zimo, ki je tisto leto sploh ni bilo.

Mama, zate je bil naslov prireditve ob materinskem dnevu v kulturnem domu v Vodicah. Na odru so se izmenjevali otroški in mladinski pevski zbor, mladi recitatorji, rock skupina Ne še, folkloristi ter gimnastiki. Nastopili so tudi mladi perspektivni instrumentalisti. Nastopajoči so ob koncu prireditve v znak pozornosti vsem ženam podarili tulipanov cvet.

Pred prvomajskimi počitnicami smo gostili otroške in mladinske pevske zборе šol Občine Medvode in Občine Vodice. Pevske zборе je ocenjeval Karel Leskovec, ki je zborovodjem po končani reviji podal oceno o posameznih nastopih.

Zaželeli smo si slovesne valete, zato je bila to leto prvič organizirana v kulturnem domu. Tedanji devetošolci so s svojo hudomušnostjo dokazali, da se poslavlja izvirna generacija petnajstletnikov.

Šolsko leto 2008/2009

Konec septembra so šolarji s Sela dobili novo urejeno postajališče. V znak hvaležnosti je pevski zbor veselo prepeval ob odprtju in postavitvi lesene hišice, ki je šolarjem v hladnih dneh nudila zavetje pred vremenskimi nevšečnostmi.

Pred dnevom reformacije so se na šoli odvijale številne aktivnosti. Na predmetni stopnji so kulturni dan posvetili 500. obletnici rojstva Primoža Trubarja, začetnika slovenske književnosti. Spoznali so čas reformacije ter raziskovali, kakšno je bilo takrat življenje preprostega in pogosto neukega človeka.

V prednovoletnem času so učenci podaljšanega bivanja tradicionalno pripravili novoletni bazar s prodajo novoletnih aranžmajev in voščilnic, svoje plesne, igralske in recitatorske sposobnosti pa so pokazali na prireditvi Tisoč iskric smo prižgali.

Ob 160. obletnici smrti Franceta Prešerna, ki je bila s strani staršev slabo obiskana, smo doživeli čudovit recital Prešernovih pesmi. Zato pa je bila toliko bolj obiskana spomladanska prireditev Čudovito potovanje, na kateri so otroci razmišljali, kako bi na izviren svojevrsten način razveselili matere ob materinskem dnevu. Lepšega kot iskrenih misli svojih otrok in milo zveneče melodije, ki jim je polepšala popoldne, si niso mogle želeti.

Aprila so se učenci prvega triletja predstavili na 2. festivalu plesa z naslovom Dekle, daj mi rož rdečih. Vsak razred se je predstavil z ljudskim plesom, predstavile so se tudi folklorne skupine sosednjih šol ter vodiški upokojenci s skupino Ropotavčki. Pred prireditvijo in po njej so dogajanje na Kopitarjevem trgu popestrile bogato obložene stojnice, na katerih so obiskovalci poskušali dobrote, ki jih je pripravilo Društvo kmečkih žena Medvode.

Dan druženja in gibanja treh generacij smo pod naslovom Šport in špas izpeljali ob dnevu Evrope, to je bilo 9. maja. V eko duhu se je sto trideset pohodnikov odpravilo od šole do cerkvice sv. Tilna, v kateri je potekal kratek kulturni program. Dan, namenjen zdravemu načinu življenja, je popestril še prikaz nordijske hoje ter merjenje krvnega tlaka. Gibanje v eko stilu je bilo tudi eden izmed korakov za pridobitev naziva EKOŠOLA.

22. maja so učenci, evidentirani kot nadarjeni, v spodnji avli starega dela šole predstavili državo Portugalsko. V portugalsščini so odigrali pogovor med portugalskimi in slovenskimi pomorščaki. Obiskovalci so poklepetali ob skodelici portugalske kave in slaščic, prislunili

recitaciji portugalske literature ter spoznali deželo in njene znamenitosti. Predstavo si je ogledal tudi namestnik portugalske veleposlanice, Rui Almeida. Izkupiček od prireditve je bil namenjen ogledu Tehniškega muzeja v Münchnu na Bavarskem.

Junija, na dnevu odprtih vrat, smo zaključili s celoletnimi dejavnostmi na temo ekologija. Učenci so ustvarili ekološke igrače iz odpadnih materialov, prodajali eko vrečke ter predstavili šolski eko znak.

Šolsko leto 2009/2010

Oktobra, ob mednarodnem dnevu starejših, smo delavci šole in vrtca skupaj z lokalno skupnostjo pripravili kulturni program na Kopitarjevem trgu, kjer je nastopila tudi šolska folklorna skupina. Naši delavci šole so skupaj z vrtčevskimi delavci poskrbeli za okusno nedeljsko kosilo in z njim postregli upokoјence. Pomagali so tudi učenci prostovoljci, ki so se izkazali v postrežbi.

Pred jesenskimi počitnicami so učenci tretjega triletja obiskali prireditev Z glavo na zabavo, ki je potekala v kulturnem domu v Komendi. Preventivni program, ki ga je financirala Občina Vodice, je oglaševal zdrav življenjski slog, aktivno preživljanje prostega časa ter zabavo brez alkohola, tobaka in prepovedanih drog.

Zraven vsakoletnih proslav ob novem letu, kulturnem prazniku in materinskem dnevu je meseca marca najbolj izstopala zaključna prireditev projekta Pasovček, v katerem smo otroke kot tudi njihove starše seznanjali s pravilnim in z varnim pripenjanjem z varnostnimi pasovi v vozilih.

Preko sto učencev in učiteljev, ki živijo v občini Vodice, se je aprila udeležilo sobotne čistilne akcije z naslovom Očistimo Slovenijo v enem dnevu. Bližnja okolica šole je bila očiščena tudi s pomočjo staršev, ki so se priključili številni skupini.

Meseca maja, na dan druženja treh generacij, so učenci izdelovali eko izdelke iz odpadne embalaže. V šolski avli so prodajali svoje izdelke, posušena zelišča, sveže dišavnice ter degustirali carski praženec, ki so ga pripravili trije učenci, dobitniki priznanja Zlata kuhalnica. Eko športne igre so k sodelovanju pritegnile tako učence kot njihove starše. Predstavniki občine, staršev, učencev in ravnateljica so skupaj z go. Mileno Pollak podpisali eko listino, s katero smo se pridružili veliki družini ekošol.

Šolsko leto 2010/2011

Med ukrepe za zagotavljanje varnosti sodi evakuacijska vaja, ki smo jo izvedli na delovno soboto, 16. oktobra. Na razrednih urah so učenci spoznavali pravilna ravnanja ob elementarnih nesrečah. Temu je sledila evakuacija iz šolskih prostorov. Le-ta je bila izvedena izredno hitro, saj so učenci za umik iz šolskih prostorov potrebovali le dve minuti in pol. Ker je bila po daljši prekinitvi to prva vaja evakuacije, smo vsi vedeli, da je alarm lažen, zato je vse potekalo mirno in brez kakršne koli panike. Po izvedeni akciji so gasilci okoliških gasilskih društev prikazali različne spretnosti gašenja.

Tik pred novoletnimi počitnicami so trije učenci (Primož Fabiani, Andrej Gyergyek in Ana Tofant) prvič v šolski zgodovini nastopili na televizijski oddaji Male sive celice ter se uvrstili med šestnajst najboljših ekip v Sloveniji.

Meseca februarja smo gostili predstavnika veleposlaništva Združenih držav Amerike, Michaela Fundahna. Devetošolci so z njim pripravili pogovorno oddajo v angleškem jeziku, predstavili so mu lepote Slovenije, on pa jim je v zahvalo opisal svoj rojstni kraj na Havajih.

17. marca so bili naši učenci povabljeni na ameriško veleposlaništvo v Ljubljani, kjer jih je sprejel ambasador Joseph A. Mussomeli.

Istega meseca smo se razveselili novice, da je naš učenec Uroš Kranjec postal državni prvak v veleslalomu.

S prihodom koledarske pomladi smo v sodelovanju z Javnim skladom Republike Slovenije za kulturne dejavnosti prvič organizirali srečanje otroških in mladinskih pevskih zborov za ljubljansko okolico. Sodelovali so šolski pevski zbori iz Dola pri Ljubljani, Dolskega, Horjula, Iga in Vodic.

Ob dnevu druženja treh generacij smo izvedli vadbo na trim stezi ter si ogledali gledališko predstavo. Za starše in stare starše je bilo organizirano predavanje z naslovom Pomladna razbremenitev telesa. Predaval je znani strokovnjak Igor Ostan. Ljubitelji gibanja so se lahko preizkusili v nordijski hoji ob pomoči uveljavljenih trenerjev.

Šolsko leto 2011/2012

Preventivni program za vzgojo otrok v cestnem prometu smo razširili s sodelovanjem zavoda Varna pot. Meseca oktobra smo na predmetni stopnji izvedli naravoslovni dan 5x STOP JE COOL, na katerem so učenci preizkušali, v kolikšnem času se odzivajo na dražljaje iz okolice in kakšno je njihovo ravnotežje. Na razredni stopnji so pri preventivnem programu JU3 na CESTI spoznavali osnovna prometna pravila ter uporabo čelade in opremljenost kolesa. Ob vožnji malih avtomobilov na prometnem poligonu so spoznavali prometne znake.

Po uvodnem izobraževanju iz mediatorstva v preteklih letih so se štiri učenke naše šole v spremstvu svojih mentoric oktobra udeležile Mednarodne konference šolske in vrstniške mediacije v Račici ob Savinji. Na njej so poglobljale osnovna znanja in veščine komunikacije. Tudi ekipa debaterjev (Maruša Erce, Primož Fabiani in Špela Kunstelj) se je oktobra pomerila na debatnem turnirju na OŠ Maksa Pečarja. Debatirali so na trditev Prostovoljno delo bi moralo biti obvezno na vseh stopnjah šolanja in dosegli 6. mesto, Maruša Erce kot posamična govorka pa 2. mesto. 11. novembra so se debaterji udeležili javne razprave – z naslovom Poslušajte nas – v državnem zboru.

Prav tako v jesenskem času so učenci naše šole (Nejc Černivec, Andraž Jamnik in Gašper Kljun) na 58. gostinskem turističnem zboru Slovenije osvojili 2. mesto v pripravi krožnika domačih jedi.

To šolsko leto smo uvedli tudi Noč v knjižnici. Učenci, ki so do predvidenega datuma prebrali vse knjige za bralno značko, so za nagrado lahko preživeli večer v prebiranju odlomkov iz posameznih knjig, se pogovarjali o najljubših knjigah, pekli palačinke in iskali skriti zaklad. Po prijetno doživetem večeru so v spalnih vrečah prespali v knjižnici.

Meseca maja, ob tednu Evrope, smo postavili stojnico na Hribarjevem nabrežju v Ljubljani. Tam so učenci na prireditvi Evropska vas predstavili državo Luksemburg, njegove znamenitosti in dobrote.

Istega meseca so naši učenci na področju raziskovanja osvojili srebrno priznanje. Andraž Harauer, Lea Kimovec in Andreja Merše so predstavili raziskovalno nalogo z naslovom Levičar sem. Šolsko leto smo proslavili še z zmagovalcem igre Abeceda v oddaji Male sive celice – v finalni oddaji je 1. mesto dosegel Andrej Gyergyek.

Šolsko leto 2012/2013

Meseca septembra so snovalci vseslovenskega družbenoodgovornega programa NE-ODVISEN.SI v sodelovanju z Občino Vodice na šoli izvedli štiri poučne interaktivne dogodke, namenjene otrokom, mladim in odraslim. Namen programa je bil ozaveščanje o različnih pasteh zasvojenosti ter spodbujanje zdravega življenjskega sloga. Za starše so zvečer pripravili pogovorno oddajo, v kateri so sodelovali Vlasta Nussdorfer, predsednica društva Beli obroč, Miha Kramli, terapevt in vodja centra za zdravljenje neodvisnosti, ter Fani Čeh, svetnica s končanim študijem iz socialne medicine. Oddaja je potekala v kulturnem domu.

Konec septembra je na šoli potekala evakuacijska vaja v primeru potresa. Namen vaje je bil ugotavljanje primernosti objekta ter hitrega umika učencev iz njega. Učenci so vadili varen umik ob nosilne stene, nato pa hitro zapustili prostore. Učence, ki so bili ujeti v šolski stavbi, so s pomočjo žičnice Jamarskega društva Gorjuša varno spustili na zelenico ob šoli. Akcijo smo izvedli v sodelovanju s prostovoljnimi gasilskimi društvi.

V jesenskem in spomladanskem času je v računalniški učilnici potekal projekt Simbioz@-sožitje generacij. Mladi, med katerimi so bili tudi učenci naše šole, so ob pomoči mentorjev starejše seznanjali z osnovami računalništva in urejanjem besedil. Starejši so med drugim spoznavali tudi svetovni splet, komunicirali prek elektronske pošte ter spoznavali družbena omrežja.

21. 3. smo v sodelovanju z Javnim skladom Republike Slovenije za kulturne dejavnosti ponovno organizirali srečanje otroških in mladinskih pevskih zborov za ljubljansko okolico. Sodelovali so šolski pevski zbori iz Iga, Škofljice, Velikih Lašč in Vodic.

KAJ SMO DELALI, PA TEGA VEČ NE POČNEMO

Vsako leto 29. novembra so bili vsi učenci 1. razreda sprejeti v pionirsko organizacijo, dobili so rdeče rutke in kapice ter se zaobljubili, da se bodo pridno učili. V tem času je delovala tudi mladinska organizacija. Obe organizaciji sta vsako leto zraven drugega programa sodelovali tudi pri prenosu Kurirčkove torbice. Dokončno sta se poslovili v letih 1988/1989.

Več kot deset let je delovala pionirska hranilnica pod vodstvom Martine Kovič. Vsi učenci so imeli odprto varčevalno knjižico, varčevale pa so tudi razredne skupnosti, ki so denar namenjale izletom.

Dejaven je bil tudi Rdeči križ Slovenije (v nadaljevanju RK). Učence smo sprejeli v podmladek RK, ki je tesno sodeloval z RK Krajevne skupnosti Vodice. Učenci so obiskovali starejše, pomagali so pri pobiranju članarin, udeleževali se raznih akcij ter uspešno zastopali šolo na tekmovanjih v znanju prve pomoči.

Največ zaslug za množično članstvo ter delo v taborniški organizaciji sta imela takratna socialna delavka Martina Kovič in njen mož Mišo Krivic. Rašiški odred je štel preko dvesto deset članov, in sicer od predšolskih otrok pa vse do odraslih. Z njuno nesebično pomočjo ter voljo do dela v popoldanskem času, ob sobotah, nedeljah in med počitnicami, so se taborniki naučili marsikaj novega.

Udeleževali smo se raznih tekmovanj, akcij, pohodov, stražili pri kurirčkovi torbici. Poleti smo hodili na taborjenja v Rovinj, spali v šotorih, celo sami smo kuhali pod vodstvom naših šolskih kuharic Dani Rahne in Brede Špenko. Pozimi smo smučali v Mojstrani ter spali na ležalnikih v osnovni šoli v Mojstrani.

Delovala je šolska zadruga. 29. septembra 1984, na dan pionirjev, je šolska zadruga sprejela svoj pravilnik. Vsak razred je prejel 50 m obdelovalne površine pri stari šoli, na kateri je gojil vrtnino, določeno v programu zadruge, pridelek pa oddal šolski kuhinji. Tako smo pridelali krompir, fižol, zelje in solato. 8. razredi so pomagali pri pogozdovanju, vsi razredi pa so skrbeli za okolico šole.

8. februarja 1983 je bilo ustanovljeno kulturno-umetniško društvo, ki se je ob 140. obletnici smrti Jerneja Kopitarja poimenovalo po njem, to je ŠKUD Jernej Kopitar. Vse do leta 1989 je društvo vsako leto organiziralo Kopitarjeve dneve v Vodica.

Še posebno slovesno je bilo leta 1984 – 24. novembra 1984 je bila slavnostna otvoritev spominske sobe Jerneja Kopitarja v Repnjah v sklopu Kopitarjevih slavnosti.

Vodice so kar nekaj let gostile Kopitarjeve dneve (1984, 1985, 1995, 1996, 1997, 1998).

17. junija 1983 je bila ustanovljena Pohodna enota Gorenjskega odreda OŠ Franca Marna Vodice v spomin na uspešen preboj Gorenjskega odreda v Vesci.

Vsako leto na dan šole, to je 5. aprila, so nas obiskali borci, ki so najprej obujali spomine z učenci v razredih, nato pa so se udeležili še prijateljskega srečanja z delavci šole.

Pobrateni smo bili z osnovno šolo v Tršiču. 17. in 18. maja 1986 so naši učenci obiskali vrstnike v Tršiču, naslednjega leta, ob 200. obletnici rojstva Vuka Karadžića, pa so Vodičani gostili petinštirideset mladih Tršičanov in pet njihovih učiteljev.

KAKO SO ORGANIZIRANI UČENCI

Po razpadu pionirske in mladinske organizacije so se učenci ob pomoči mentorjev organizirali v okviru **šolske skupnosti in otroškega parlamenta**. Vsak oddelek ima dva predstavnika, ki zastopata interese oddelka. Šolska skupnost razpravlja o življenju in delu na šoli, daje svoje predloge, mnenja ter pobude vodstvu, obenem pa razpravlja o aktualnih družbenih razmerah, ki zadevajo vse učence. Predstavniki šole vsako leto sodelujejo na območnem in regijskem parlamentu, uspešni pa lahko razpravljajo tudi na nacionalnem parlamentu v državnem zboru Republike Slovenije.

Leta 2008, zadnji dan pred jesenskimi počitnicami, smo ponovno uvedli slovesni sprejem prvošolcev v skupnost učencev naše šole. Takrat prvošolčki izrečejo slovesno zaobljubo, da bodo vestno izpolnjevali šolske obveznosti skozi vsa leta šolanja, dobijo pa tudi priznanja.

Srebrna in zlata priznanja

Srebrna in zlata priznanja v šolskem letu 2002/2003

Angleščina (mentorica Staša Baller):

Srebrno priznanje je osvojil David Cencič.

Kemija (mentorica Irena Winkler):

Srebrno priznanje sta osvojila Jože Rahne in Jure Zmrzlikar.

Fizika (mentorice Maja Arh, Cilka Marenče, Katarina Španić):

Srebrno priznanje so osvojili Luka Jeraj, Ana Levec, Jože Rahne in Jure Zmrzlikar.

Zlato priznanje so osvojili Ana Levec, Jože Rahne in Jure Zmrzlikar.

Matematika (mentorica Lidija Šuštar):

Srebrno priznanje so osvojili Maja Ločniškar, Peter Skubic in Jure Zmrzlikar.

Zlato priznanje je osvojil Jure Zmrzlikar.

Logika (mentorica Lidija Šuštar):

Srebrno priznanje sta osvojila Maja Ločniškar in Jure Zmrzlikar.

Likovno področje (mentorica Darinka Klopčič):

Mednarodno unikatno priznanje je osvojil Tadej Hočevar.

Državno priznanje so osvojili Nina Grmek, Martin Janežič, Matej Jerman, Mirjam Kmetič in Klemen Murn.

Srebrna in zlata priznanja v šolskem letu 2003/2004

Slovenščina (mentorica Nada Fajdiga):

Srebrno priznanje sta osvojili Ana Levec in Maja Ločniškar.

Fizika (mentorica Anka Bertoncelj):

Srebrno priznanje sta osvojila Katarina Kokalj in Peter Skubic.

Matematika (mentorici Anka Bertoncelj, Lidija Šuštar):

Srebrno priznanje so osvojili Katarina Kokalj, Maja Ločniškar in Peter Skubic.

Zlato priznanje je osvojil Peter Skubic.

Kemija (mentorica Irena Winkler):

Srebrno priznanje je osvojila Katarina Kokalj.

Likovno področje (mentorica Darinka Klopčič):

Mednarodno unikatno priznanje je osvojil Primož Jeraj.

Mednarodno priznanje so osvojili Tina Jeraj, Jure Pirc in Domen Žnidar.

Srebrna in zlata priznanja v šolskem letu 2004/2005

Slovenščina (mentorica Nada Fajdiga):

Srebrno priznanje je osvojila Maja Ločniškar.

Zlato priznanje je osvojila Katarina Kokalj.

Angleščina (mentorica Irena Demšar):

Srebrno priznanje so osvojili David Čeh, Katarina Kokalj in Jure Podgoršek.

Zgodovina (mentorica Cveta Žgajnar):

Srebrno priznanje sta osvojili Maja Ločniškar in Eva Keržič.

Kemija (mentorica Irena Winkler):

Zlato priznanje je osvojila Katarina Kokalj.

Fizika (mentorica Anka Arko):

Srebrno priznanje sta osvojila Katarina Kokalj in Peter Skubic.

Matematika (mentorici Cilka Marenče, Lidija Šuštar):

Srebrno priznanje so osvojili Jan Gantar, Mitja Hočevár, Katarina Kokalj, Maja Ločniškar in Peter Skubic.

Zlato priznanje je osvojil Peter Skubic.

Logika (mentorica Lidija Šuštar):

Srebrno priznanje je osvojil Jan Gantar.

Likovno področje (mentorica Darinka Klopčič):

Mednarodno unikatno priznanje sta osvojila Nina Burja in Anže Mohor.

Konstruktorstvo in tehnologija obdelav materialov (mentorica Darinka Klopčič):

Srebrno priznanje šoli v panogi tehničnih izdelkov

Srebrna in zlata priznanja v šolskem letu 2005/2006

Angleščina (mentor Janez Markoli):

Srebrno priznanje je osvojil Damjan Marič.

Vesela šola (mentorica Zorka Blažič):

Srebrno priznanje so osvojili Tilen Burnik, Jan Gantar, Maja Kimovec, Mirjam Kimovec, Damjan Marič, Monika Rahne, Tjaša Rahne in Lucija Sovinc.

Zlato priznanje je osvojila Tjaša Rahne.

Kemija (mentorica Irena Winkler):

Srebrno priznanje sta osvojila Jan Gantar in Mirjam Kmetič.

Biologija (mentorica Irena Winkler):

Zlato priznanje so osvojili Nejc Čuk, Mirjam Kmetič in Tjaša Rahne.

Geografija (mentorica Jožica Radičević):

Srebrno priznanje so osvojili Metod Čuk, Jan Gantar in Klemen Rahne.

Zgodovina (mentorica Cveta Žgajnar):

Srebrno priznanje so osvojili Nejc Čuk, Nika Kunstelj in Teja Seršen.

Fizika (mentor Aleš Razinger):

Srebrno priznanje so osvojili Jan Gantar, Mitja Hočevár, Tina Ločniškar in Klemen Rahne.

Matematika (mentorici Cilka Marenče, Lidija Šuštar):

Srebrno priznanje so osvojili Jan Gantar, Anja Herceg in Mitja Hočevár.

Zlato priznanje je osvojil Mitja Hočevár.

Likovno področje (mentorica Darinka Klopčič):

Mednarodno unikatno priznanje je osvojila Laura Jakopin.

Srebrna in zlata priznanja v šolskem letu 2006/2007

Slovenščina (mentorici Nada Fajdiga, Irena Osolnik):

Srebrno priznanje sta osvojili Urška Jerman in Tina Ločniškar.

Angleščina (mentor Matej Jančič):

Srebrno priznanje je osvojil Jan Gantar.

Biologija (mentor Irena Winkler):

Srebrno priznanje je osvojila Urška Jerman.

Zlato priznanje je osvojil Jan Gantar.

Fizika (mentor Jure Grilc):

Srebrno priznanje so osvojili Jan Gantar, Maja Kimovec, Mirjam Kimovec in Jure Svetelj.

Matematika (mentorja Jure Grilc, Lidija Šuštar):

Srebrno priznanje so osvojili Neža Cankar, Jan Gantar, Katja Keržič, Mirjam Kimovec, Peter Merše, Marko Novak in Filip Pesek Omerzel.

Zlato priznanje je osvojil Jan Gantar.

Logika (mentorica Lidija Šuštar):

Srebrno priznanje je osvojila Eva Šestovič.

Zlato priznanje je osvojil Jan Gantar.

Likovno področje (mentorica Darinka Klopčič):

Mednarodno unikatno priznanje je osvojil Urban Koglar.

Mednarodno priznanje sta osvojili Neža Cankar in Julija Logar.

Srebrna in zlata priznanja v šolskem letu 2007/2008

Slovenščina (mentorica Nada Fajdiga):

Srebrno priznanje je osvojila Nina Burja.

Biologija (mentorica Irena Winkler):

Srebrno priznanje sta osvojila Neža Cankar in Peter Merše.

Kemija (mentorica Irena Winkler):

Srebrno priznanje je osvojil Peter Merše.

Zgodovina (mentorica Cveta Žgajnar):

Srebrno priznanje so osvojili Tadej Andoljšek, Neža Cankar in Peter Merše.

Fizika (mentor Jure Grilc):

Srebrno priznanje so osvojili Tjaša Grum, Anja Herceg, Katja Keržič in Peter Merše.

Zlato priznanje je osvojil Peter Merše.

Matematika (mentorji Jure Grilc, Cilka Marenče, Lidija Šuštar):

Srebrno priznanje so osvojili Anja Herceg, Katja Keržič, Teja Močnik, Marko Novak in Matic Špenko.

Zlato priznanje sta osvojila Anja Herceg in Marko Novak.

Likovno področje (mentorica Darinka Klopčič):

Mednarodno unikatno priznanje je osvojil Andrej Kokalj.

Mednarodno priznanje sta osvojila Andrej Kokalj in Manja Žnider.

Konstruktorstvo in tehnologija obdelav materialov (mentorica Darinka Klopčič):

Srebrno priznanje sta osvojila Anže Čebulj in Boštjan Verbič.

Srebrna in zlata priznanja v šolskem letu 2008/2009

Slovenščina (mentorica Irena Osolnik):

Srebrno priznanje je osvojila Simona Zorman.

Angleščina (mentor Matej Jančič):

Srebrno priznanje je osvojil Luka Prebil Grintal.

Biologija (mentorica Irena Winkler):

Srebrno priznanje je osvojil Luka Prebil Grintal.

Zlato priznanje je osvojila Neža Cankar.

Kemija (mentorica Irena Winkler):

Srebrno priznanje so osvojili Peter Merše, Marko Novak in Luka Prebil Grintal.

Zgodovina (mentorica Cveta Žgajnar):

Srebrno priznanje sta osvojila Neža Cankar in Peter Merše.

Fizika (mentor Jure Grilc):

Srebrno priznanje so osvojili Peter Merše, Teja Močnik, Marko Novak, Filip Pesek Omerzel, Luka Prebil Grintal in Matic Špenko.

Matematika (mentorji Jure Grilc, Cilka Marenče, Lidija Šuštar):

Srebrno priznanje so osvojili Tilen Burnik, Andrej Čuk, Katja Keržič, Peter Merše, Teja Močnik, Rok Mokorel, Marjeta Novak in Marko Novak.

Logika (mentorica Lidija Šuštar):

Srebrno priznanje je osvojila Katja Keržič.

Likovno področje (mentorici Darinka Klopčič, Mojca Premk):

Mednarodno unikatno priznanje je osvojila Tamara Erjavec.
Mednarodno priznanje je osvojila Ajda Jenko.

Srebrna in zlata priznanja v šolskem letu 2009/2010

Slovenščina (mentorica Nada Fajdiga):

Srebrno priznanje je osvojil Andrej Kokalj.

Angleščina (mentorica Irena Demšar):

Srebrno priznanje so osvojili Tilen Burnik, Nataša Hočever in Klemen Kubelj.

Biologija (mentorica Irena Winkler):

Srebrno priznanje je osvojila Lana Fortuna.

Kemija (mentorica Irena Winkler):

Srebrno priznanje je osvojila Teja Močnik.

Geografija (mentorica Jožica Radičević):

Srebrno priznanje sta osvojila Andrej Kokalj in Luka Prebil Grintal.

Zlato priznanje je osvojil Luka Prebil Grintal.

Fizika (mentor Jure Grilc):

Srebrno priznanje so osvojili Teja Močnik, Luka Prebil Grintal in Katarina Žajdela.

Zlato priznanje je osvojila Teja Močnik.

Matematika (mentorji Jure Grilc, Cilka Marenče, Lidija Šuštar):

Srebrno priznanje so osvojili Timotej Baliž, Tilen Burnik, Matija Gubanec Hančič,

Andreja Merše, Teja Močnik, Matic Špenko in Katarina Žajdela.

Likovno področje (mentorici Darinka Klopčič, Mojca Premk):

Mednarodno unikatno priznanje je osvojil Andraž Jeraj.

Mednarodno priznanje so osvojili Zala Berce, Tinkara Jeraj, Andrej Kokalj in Katarina Žajdela.

Konstruktorstvo in tehnologija obdelav materialov (mentorici Barbara Kermavner, Darinka Klopčič):

Zlato priznanje šoli v panogi tehničnih izdelkov

Srebrna in zlata priznanja v šolskem letu 2010/2011

Angleščina (mentorica Irena Demšar):

Srebrno priznanje so osvojili Matija Gubanec Hančič, Andraž Harauer, Matej Jenko, Lea Kimovec, Klemen Kubelj in Nataša Mernik.

Vesela šola (mentorica Vika Ciperle):

Srebrno priznanje je osvojila Lea Kimovec.

Fizika (mentorja Milan Brkljač, Jure Grilc):

Srebrno priznanje so osvojili Andrej Čuk, Andreja Merše in David Nartnik.

Matematika (mentorji Jure Grilc, Cilka Marenče, Lidija Šuštar):

Srebrno priznanje so osvojili Tilen Burnik, Andrej Gyergyek, Klara Jelenc, Matej Jenko, Lea Kimovec, Andreja Merše, Andraž Novak, Marjeta Novak, Liza Rahne, Ana Tofant in Katarina Žajdela.

Logika (mentorica Lidija Šuštar):

Srebrno priznanje je osvojil Andraž Novak.

Zlato priznanje je osvojila Lea Kimovec.

Genius logicus (mentorica Lidija Šuštar):

Srebrno priznanje sta osvojila Uroš Prevorčnik in Gašper Žajdela.

Zlato priznanje je osvojil Andraž Novak.

Likovno področje (mentorici Darinka Klopčič, Mojca Premk):

Mednarodno unikatno priznanje je osvojila Andreja Merše.

Mednarodno priznanje so osvojili Zala Berce, Andraž Brank, Maja Hočevnar, Andraž Jeraj, Aleš Kert, Lea Kimovec, Andraž Novak, Marija Novak, Lina Pipan, Uroš Prevorčnik, Eva Prosen, Urša Rahne, Robin Šubelj, Ana Tofant, Nika Tominec, Luka Zupan in Katarina Žajdela.

Zlato državno priznanje so osvojili Dominik Klopčič, Teja Močnik, Urša Rahne in Matic Špenko.

Srebrna in zlata priznanja v šolskem letu 2011/2012

Angleščina (mentorica Irena Demšar):

Srebrno priznanje so osvojili Matija Gubanec Hančič, Andraž Harauer, Aleš Kert, Špela Kunstelj, Nataša Mernik in Lan Rahne.

Geografija (mentorica Stanka Stružnik):

Srebrno priznanje je osvojil Andrej Gyergyek.

Zlato priznanje je osvojil Andrej Gyergyek.

Astronomija (mentorica Petra Zakotnik):

Srebrno priznanje sta osvojila Matija Gubanec Hančič in Andreja Merše.

Zlato priznanje je osvojil Matija Gubanec Hančič.

Fizika (mentor Jure Grilc):

Srebrno priznanje so osvojili Matija Gubanec Hančič, Andrej Gyergyek, Lea Kimovec, Špela Kunstelj, Andreja Merše, David Nartnik in Andraž Novak.

Zlato priznanje je osvojila Andreja Merše.

Matematika (mentorji Jure Grilc, Cilka Marenče, Lidija Šuštar, Petra Zakotnik):

Srebrno priznanje so osvojili Gal Gubanc, Matija Gubanec Hančič, Andrej Gyergyek, Maja Hočevár, Andraž Novak, Nika Sumper in Matic Šetina.

Logika (mentorica Lidija Šuštar):

Srebrno priznanje je osvojila Nika Sumper.

Genius logicus (mentorica Lidija Šuštar):

Srebrno priznanje so osvojili Tilen Drešar, Špela Kunstelj in Anuša Stare.

Zlato priznanje so osvojili Maja Hočevár, Andraž Novak in Ana Tofant.

Likovno področje (mentorice Darinka Klopčič, Špela Pipan, Mojca Premk):

Mednarodno unikatno priznanje sta osvojila Ana Šijanec in Jan Špenko.

Mednarodno priznanje so osvojili Zala Berce, Tjaša Breznik, Blaž Bugar, Nina Erce Zupančič, Johan Grmek, Gal Gubanc, Tjaša Jelenc, Lea Kimovec, Matevž Kuster, Tjaša Levstik, Lucija Lunder, Lara Potrč, Igor Srnel Purič, Nika Sumper, Matic Šetina, Liza Tavčar, Nastja Žgalin in Ana Županič.

Zlato državno priznanje je osvojila Tea Letnar.

Konstruktorstvo in tehnologija obdelav materialov (mentorici Darinka Klopčič, Eva Ukmar):

Srebrno priznanje je osvojil Filip Nastran.

Tretje mesto šole na državnem tekmovanju v panogi tehničnih izdelkov

Zlata kuhalnica (mentor Gregor Bizant):

Srebrno priznanje so osvojili Nejc Černivec, Andraž Jamnik in Gašper Klun.

Srebrna in zlata priznanja v šolskem letu 2012/2013

Slovenščina (mentorica Irena Osolnik):

Srebrno priznanje sta osvojila Tjaša Breznik in Andrej Gyergyek.

Angleščina (mentorja Irena Demšar, Matej Jančič):

Srebrno priznanje so osvojili Špela Kunstelj, Andraž Novak in Luka Vilfan.

Zlato priznanje sta osvojila Špela Kunstelj in Igor Srnel Purič.

Biologija (mentorica Irena Winkler):

Srebrno priznanje je osvojila Nina Erce Zupančič.

Zgodovina (mentorica Stanka Stružnik):

Srebrno priznanje sta osvojili Špela Kunstelj in Ana Tofant.

Zlato priznanje je osvojila Špela Kunstelj.

Astronomija (mentorica Petra Zakotnik):

Srebrno priznanje sta osvojila Eva Šetina in Matic Šetina.

Fizika (mentorja Jure Grilc, Cilka Marenče):

Srebrno priznanje so osvojili Gal Gubanc, Andrej Gyergyek, Špela Kunstelj, Andraž Novak, Matic Šetina in Ana Tofant.

Zlato priznanje so osvojili Andrej Gyergyek, Andraž Novak in Matic Šetina.

Matematika (mentorji Jure Grilc, Cilka Marenče, Lidija Šuštar, Petra Zakotnik):

Srebrno priznanje so osvojili Tinkara Bolta, Klemen Fujan, Aleš Kert, Špela Kunstelj, Ema Letnar, Jakob Merše, Andraž Novak, Matic Šetina, Nace Tavčar in Ana Tofant.

Logika (mentorica Lidija Šuštar):

Srebrno priznanje sta osvojila Tinkara Bolta in Jakob Merše.

Genius logicus (mentorica Lidija Šuštar):

Srebrno priznanje sta osvojila Matic Jerman in Marija Novak.

Zlato priznanje so osvojili Tinkara Bolta, Gal Gubanc, Ema Gubanec Hančič, Maja Hočevan, Špela Kunstelj, Ema Letnar, Jakob Merše, Nino Novak, Tina Novak, Petra Rahne, Eva Rudolf, Ana Šijanec, Ana Tofant in Gašper Žajdela.

Likovno področje (mentorice Amadeja Čebulj Stare, Darinka Klopčič, Mojca Premk):

Mednarodno unikatno priznanje so osvojile Zala Berce, Ana Debevec in Rebeka Korelc.

Mednarodno priznanje so osvojili Tinkara Bolta, Maša Cerjak, Matej Čuk, Nina Erce Zupančič, Sara Grmek, Sergeja Gubanc, Alenka Letnar, Ema Letnar, Urša Lončar, Manca Lovšin, Jakob Merše, Klavdija Podgoršek, Peter Podgoršek, Nika Pustovrh, Ana Rahne, Eva Rudolf, Eva Smodiš, Ajda Stare, Ana Šijanec, Kaja Špenko in Eva Žejn.

Konstruktorstvo in tehnologija obdelav materialov (mentorica Eva Ukmar):

Srebrno priznanje je osvojil Filip Nastran.

ZAPOSLENI IN ODŠLI V OBODBJU 2003–2013

IME IN PRIIMEK	ZAPOSLENI	PRENEHANJE	DELOVNO MESTO
Dušan Lesar	1. 9. 2002	30. 6. 2006	javna dela
Tanja Štrukelj	1. 9. 2002	31. 8. 2003	javna dela
Katja Dermota	3. 9. 2002	30. 6. 2003	javna dela
Maja Arh	13. 1. 2003	31. 7. 2003	nadom. MAT/FIZ
Franc Šuštar		upokojitev 3. 4. 2003	hišnik
Anka Arko	1. 9. 2003	31. 8. 2006	učit. MAT/FIZ
Amadeja Čebulj Stare	1. 9. 2003		učit. RP
Janez Markoli	1. 9. 2003		učit. TJA
Urška Merčon	1. 9. 2003		učit. RP
Urška Mihalek	1. 9. 2003	31. 8. 2004	učit. RP
Joži Nastran Brank	1. 9. 2003		učit. OPB
Bojan Oman	1. 9. 2003	31. 8. 2004	učit. TJA
Mirjam Osolnik	1. 9. 2003		učit. RP
Simona Zdešar Zajc	1. 9. 2003	31. 8. 2010	učit. RP
Maša Doberšek	10. 9. 2003	30. 6. 2004	javna dela
Igor Turk		6. 10. 2003	spec. pedagog
Irma Janežič	3. 11. 2003		pedagoginja
Nataša Tominšek	1. 4. 2004		1. strok. delavka
Gregor Bizant	1. 9. 2004		učit. NAR/GOS
Irena Demšar	1. 9. 2004		učit. TJA
Gabriela Bodlaj	18. 10. 2004	31. 8. 2013	učit. OPB
Staša Baller		upokojitev 30. 12. 2004	učit. TJA
Urška Š. Cunder	1. 1. 2005		knjižničarka
Nataša Füleki	1. 3. 2005		kuharica
Aleš Razinger	7. 3. 2005	30. 6. 2006	učit. MAT/FIZ
Tatjana Kenda	16. 8. 2005	30. 11. 2005	nadom. tajnice
Matej Jančič	1. 9. 2005		učit. TJA

Barbara Kordič	1. 9. 2005	30. 6. 2006	spec. pedagoginja
Peter Lipavšek	1. 9. 2005	31. 12. 2009	učit. SLJ
Nada Podgoršek	1. 9. 2005		kuh. pomočnica
Eva Irma Strah Štiglic	1. 9. 2005	31. 8. 2006	učit. TJA
Francka Erce		upokojitev 9. 9. 2005	kuh. pomočnica
Alenka Omejc	2. 2. 2006	31. 12. 2006	javna dela
Tatjana Bizant		30. 4. 2006	ravnateljica
Ivana Bizjak	1. 8. 2006	upokojitev 30. 12. 2012	ravnateljica
Jure Grilc	11. 9. 2006 1. 2. 2013		učit. MAT/FIZ ravnatelj
Franc Špenko	11. 9. 2006		laborant
Dušan Lesar		31. 12. 2006	javna dela
Barbara Duralija	10. 9. 2007	30. 6. 2008	javna dela
Zdenka Kušar		upokojitev 13. 11. 2007	snažilka
Irena Jeza		31. 8. 2008	knjižničarka
Miha Kimovec	1. 9. 2008		učit. OPB
Andreja Bečan	22. 9. 2008		pedag./učit. GEO
Mateja Jeraj		31. 8. 2009	učit. RP
Jožica Čebulj	1. 9. 2009		snažilka
Urška Lukman	1. 9. 2009	30. 11. 2010	učit. RP
Katarina Tiršek	1. 9. 2009	31. 8. 2011	učit. RP
Bojana Peterka	4. 1. 2010		učit. SLJ/pedag.
Nina Leban	22. 3. 2010	30. 9. 2010	javna dela
Stanislava Stružnik	3. 5. 2010		učit. ZGO/GEO
Milan Brkljač	1. 9. 2010	31. 8. 2011	učit. MAT/FIZ
Tanja Bugar	1. 9. 2010	31. 8. 2011	učit. RP
Jana Čemas	6. 9. 2010	16. 11. 2010	nadom. SLJ
Eva Ukmar	6. 9. 2010		učit. RP
Boštjan Vintar	1. 10. 2010	21. 11. 2010	javna dela
Lovro Rozman	25. 11. 2010	31. 12. 2010	javna dela
Jana Potočnik	1. 3. 2011		učit. RP

Zlato Pajzetovič	11. 4. 2011	13. 4. 2013	kuhar
Katja Anžin	1. 9. 2011		učit. TJA/OPB
Doroteja Bokavšek	1. 9. 2011	31. 8. 2012	učit. RP
Špela Križaj	1. 9. 2011	31. 8. 2012	učit. RP
Mojca Višnovar	1. 9. 2011		učit. RP
Petra Zakotnik	1. 9. 2011	31. 8. 2013	učit. MAT
Mihael Podgoršek	1. 11. 2011		hišnik
Cecilija Plevel		upokojitev 24. 11. 2011	snažilka
Milena Blejc	28. 11. 2011		snažilka
Mojca Hren	1. 1. 2012		snažilka
Teja Knez	19. 3. 2012		učit. RP
Cveta Žgajnar		upokojitev 2. 11. 2012	učit. ZGO
Karmen Paravan		upokojitev 12. 2. 2013	posl. sekretarka
Breda Grohar	18. 2. 2013		admin./knjig.
Franc Čuden		upokojitev 14. 4. 2013	kuhar
Peter Gabrijel	15. 4. 2013		kuhar
Klavdija Cof Mlinšek	1. 9. 2013		učit. MAT/FIZ

Število učencev

Število učencev v posameznih letih šolanja:

- v obdobju 1963–1983

Šolsko leto	Število učencev
1963/1964	254
1964/1965	277
1965/1966	288
1966/1967	351
1967/1968	347
1968/1969	355
1969/1970	357
1970/1971	337
1971/1972	340
1972/1973	342
1973/1974	348
1974/1975	344
1975/1976	352
1976/1977	355
1977/1978	366
1978/1979	348
1979/1980	375
1980/1981	391
1981/1982	394
1982/1983	386

- v obdobju 1983–2003

Šolsko leto	Število učencev
1983/1984	361
1984/1985	372
1985/1986	358
1986/1987	343
1987/1988	341
1988/1989	353
1989/1990	339
1990/1991	330
1991/1992	353
1992/1993	352
1993/1994	331
1994/1995	330
1995/1996	331
1996/1997	323
1997/1998	326
1998/1999	331
1999/2000	333
2000/2001	344
2001/2002	365
2002/2003	338

- v obdobju 2003–2013

Šolsko leto	Število učencev
2003/2004	428
2004/2005	424
2005/2006	433
2006/2007	433
2007/2008	423
2008/2009	449
2009/2010	466
2010/2011	473
2011/2012	475
2012/2013	493

Ravnatelji osnovne šole (1963–2013)

Ravnatelji	Prihod	Odhod
Štefan Temlin	1. 9. 1960	31. 8. 1968
Lidija Zavrl	1. 9. 1968	31. 8. 1971
Ljudmila Kolman, v. d.	1. 9. 1971	31. 8. 1972
Majda Lenič	1. 9. 1972	31. 8. 1975
Ivan Sivec	1. 9. 1975	31. 8. 1987
Roman Bohinc	1. 9. 1987	21. 12. 1992
Marija Bergant	1. 1. 1993	25. 10. 1997
Tatjana Bizant	1. 11. 1997	30. 4. 2006
Cilka Marenče, v. d.	1. 5. 2006	31. 7. 2006
Ivana Bizjak	1. 8. 2006	30. 12. 2012
Cilka Marenče, v. d.	31. 12. 2012	31. 1. 2013
Jure Grilc	1. 2. 2013	dalje

Viri

Ciperle, J. (februar 2005). Začetki šolstva v Vodica – 2. *Kopitarjev glas*, št. 3, str. 22–23.

Ciperle, J. (april 2005). Začetki šolstva v Vodica – 4. *Kopitarjev glas*, št. 4, str. 24–25.

Ciperle, J. (oktober 2012). Brskamo po zgodovini. *Kopitarjev glas*, št. 8, str. 8–10.

Fajdiga, N. (Ur.) (november 2003). Vse poti naše prihodnosti. *Zbornik ob 40. letnici šole*.

Šolske kronike (1975–2013)

Spomini

K sodelovanju smo povabili nekdanje učence in delavce šole ter tudi častne učence šole. Eni so se vabilu z veseljem odzvali, drugi so sodelovanje na žalost odklonili.

Nekdanji delavci šole

Postavili smo jim naslednja vprašanja:

- 1. Koliko časa in katero delo ste opravljali na šoli?*
- 2. Kaj vam bo za vedno ostalo v spominu?*
- 3. Kako je potekal pouk v prvih 10–15 letih šole v Vodicah?*
- 4. Ali se radi odzovete vabilom na različne šolske slovesnosti?*
- 5. S čim se sedaj ukvarjate?*
- 6. Ali spremljate današnje življenje na šoli?*
- 7. V čem zaznavate opazne razlike?*
- 8. Kaj bi sporočili današnjim delavcem šole?*

.....

Vzgojno-izobraževalno delo sem začel opravljati meseca septembra 1971 v Vodicah. Vodil sem oddelek podaljšanega bivanja na razredni stopnji, a že sredi leta sem prevzel razredništvo v 3. razredu. Ti učenci so se ob koncu šolskega leta od mene poslovili nepričakovano lepo, česar nisem doživel nikoli več. Nato sem zopet vodil oddelek podaljšanega bivanja, kasneje pa sem poučeval v 4. razredu. Zadnjih enajst let sem poučeval prvošolce in se leta 1993 upokojil.

V spomin na šolo v Vodicaх so se mi vtisnili naslednji dogodki:

- otvoritev nove telovadnice, v kateri je svečano zapel mešani pevski zbor, ki ga je vodil Joško Peternel; v njem je sodelovalo več učiteljev z ravnateljem Ivanom Sivcem;
- nesrečna smrt Vinka Blažiča, ki je utonil med kopanjem v Velenju;
- ponesrečena uvedba celodnevne osnovne šole za učence predmetne stopnje;
- druženja na sindikalnih prireditvah, na katerih smo veliko prepevali in se resnično sprostil;
- razpad skupne države ter prekinitev zaključne konference zaradi preletov vojnih letal in bombardiranja bližnjega letališča;
- odstranitev doprsnega kipa Franca Marna (domačin, ki je umrl mučeniške smrti med okupacijo, ko se je uprl okupatorju v boju za obstoj našega naroda), po katerem se je šola tudi imenovala.

Vabilom na šolske prireditve se še danes z veseljem odzovem.

Od upokojitve dalje sem aktiven v društvu upokojencev, kjer pojem v pevski skupini, v šoli pa še vedno vodim šahovski krožek. Sem tudi aktivni član ZZB za vrednote narodnoosvobodilne borbe. Redno obiskujem knjižnico, veliko berem in rešujem križanke.

V šolo prihajam enkrat tedensko. Šola je urejena, lepa in sodobno opremljena. Delavci šole so prijazni, zavzeti in imajo lep odnos do učencev. Učenci nam niso zaupani samo v izobraževanje, ampak tudi v vzgojo, ki je vsi doma niso deležni v zadostni meri.

Vinko Borovnik

.....

Na šoli sem preživel lepih 25 let. Začel sem septembra 1968 z delom v oddelku podaljšanega bivanja na predmetni stopnji. Takrat je potekal še dvoizmenski pouk in pouk ob sobotah. Zaradi pomanjkanja kadra sem kaj kmalu po nastopu dela začel s poučevanjem angleškega jezika kot nadomestni učitelj, kar je trajalo približno polovico šolskega leta. Po dveh letih sem prav tako zaradi pomanjkanja kadra začel poučevati matematiko, kar sem opravljal vse do nastopa delovnega mesta ravnatelja šole, a vmes sem počel še marsikaj drugega.

Navedel bom stvari, ki so mi najbolj ostale v spominu, a sem verjetno tudi kaj pozabil.

Po UDK sistemu sem postavil šolsko knjižnico in jo nekaj let uspešno vodil. Skupaj z gospo Cvetko Falkner sva kar nekaj let vodila plesne vaje. Več let sem povezoval vse prireditve v krajevni skupnosti in na šoli, še posebej pa mi je ostala v spominu prireditev ob otvoritvi nove telovadnice. Le-ta je bila zelo svečana in na njej je bilo zelo veliko gostov. To prireditev sva vodila skupaj z gospo Danijelo Barbo, sestro gospe Cvetke Žgajnar.

Za vedno mi bo ostal v spominu tedanji kolektiv. Razumeli smo se in si pomagali, ko je to bilo potrebno. Nič ni bilo pretežko, vse se je naredilo z veliko dobre volje. Znali smo poprijeti za vsako delo in se ob tem povесeliti. Organizirali smo tudi veliko nepozabnih izletov.

Pouk v prvih letih mojega službovanja je potekal precej drugače kot danes. V mislih imam predvsem učne pripomočke, ki jih skoraj ni bilo, zato smo jih morali izdelovati sami. Prav tako nismo imeli fotokopirnih strojev, imeli pa smo ciklostile; a ko si napravil določeno število izvodov, si bil ves moder. V razredu je bilo več učencev, pouk je potekal dvoizmensko, kar nekaj let tudi ob sobotah.

Vabilom na slovesnosti se ne odzivam, a bom z veseljem prebral publikacijo, če jo boste izdali ob obletnici.

Sedaj se posvečam stvarem, ki jih imam rad, a zanje nikoli nisem imel dovolj časa. Rad hodim na krajše izlete po naši lepi državi, gobarim, obdelujem manjši vrt. Veliko časa posvetim tudi branju, reševanju križank in spletu.

Življenje na šoli spremljam le toliko, kolikor preberem v Kopitarjevem glasu.

Razlike so seveda velike, a poslanstvo ostaja enako – vzgoja in izobraževanje mladih.

Današnjim delavcem šole bi sporočil, da opravljajo enega najlepših poklicev. Opravljajte ga odgovorno in z veseljem. Mladi vam bodo zelo hvaležni.

Roman Bohinc

.....

Na Osnovni šoli Vodice sem poučevala 30 let. Prvih pet let sem bila v Gabrovki. Ko sem prišla v Vodice, sem najprej začela poučevati v 4. razredu. Te učence sem poučevala vse predmete do vključno 8. razreda. Bilo je naporno, a kljub temu lepo. Z odprtjem nove šole se je začel predmetni pouk in potem sem vse do zadnjih šestih let poučevala v 4. razredu. Zadnjih šest let pa sem poučevala matematiko, spoznavanje družbe in spoznavanje narave na predmetni stopnji v 5. razredu.

Spominov je veliko, tako lepih kot tudi manj prijetnih. V vseh teh letih sem zamenjala sedem ravnateljev, eno leto sem bila celo sama na tem položaju. Najbolj so mi ostali v spominu učenci, s katerimi sem preživela cela štiri šolska leta in s katerimi se še danes srečujemo. Bili smo kot družina.

Ko smo prišli v novo šolsko leto, je bil ravnatelj Štefan Temlin. Bil je delaven in dosleden ravnatelj. Učitelji smo bili predani delu, učenci so bili pridni, kar je bil tudi uspeh ob zaključku šolskega leta. Pogosto smo imeli nastope, hospitacije in inšpekcije. Na šoli sta bila red in čistoča. Tudi učitelji prva leta nismo smeli v čevljih v razred. Pouk je potekal dvoizmensko – dopoldne je imela pouk višja stopnja, popoldne pa razredna stopnja.

Vsako leto se udeležim koncerta, ki ga šola pripravi ob zaključku koledarskega leta, in nato še srečanja s kolektivom.

Sedaj sem že veliko let upokojena. Skrbim za svoja vnuka, ki sta ostala sama, zato mi dela nikoli ne zmanjka.

Današnje življenje na šoli redko spremljam. Z vsakim letom se mi šola vse bolj oddaljuje.

Kolikor imam vpogled v življenje na šoli, moram reči, da se je od takrat, ko sem bila še v službi, ogromno spremenilo. V mojih časih je bil kolektiv čudovit. Radi smo se imeli, si pomagali, se pogovarjali, ob raznih prilikah praznovali; z eno besedo, bili smo srečni skupaj. Danes tega ni več.

Težko bi podala kakšno sporočilo, saj se je v teh letih, odkar sem v pokoju, vse spremenilo. Ljudje so se spremenili, tako odrasli kot otroci. Toda učitelj, ki je predan svojemu delu, premaguje vse in je srečen. Korajža velja!

Pepca Pirc

Na vodiški šoli sva poučevali razredni pouk vse najino življenje, to je od dokončanega učiteljišča pa vse do upokojitve.

Šolski kolektiv je bil manjši, medsebojni odnosi so bili pristnejši. Radi sva bili učiteljici, saj je bil ta poklic bolj spoštovan in cenjen, kot je danes. Otroci so bili lepo vzgojeni, pridni in poslušni. Sodelovanje s starši je bilo prijetno, saj so podpirali delo učiteljic in učiteljev, med drugim je bilo več medsebojnega razumevanja.

Pouk je potekal dvoizmensko (dopoldne, popoldne) in tudi ob sobotah. Naravoslovnih, kulturnih in drugih dni nismo poznali, a smo vsi, tako otroci kot učitelji, težko čakali tako imenovani končni izlet ob zaključku šolskega leta. Ogledi kmetij, farme, znamenitosti Vodic in podobno (glede na učni program) so trajali dve šolski uri. Imeli smo dobro organizirane šole v naravi. Vse vodiške proslave preko celega leta je pripravljala naša šola. Pred dawnimi tridesetimi in več leti smo na šoli sami ustanovili taborniški odred, v katerega je bilo vključenih veliko otrok in tudi odraslih. Tako smo hodili na pohode, taborjenja, se udeleževali vseh taborniških akcij po Sloveniji in podobno.

Kljub temu da sva že vrsto let v zasluženem pokoju, se radi udeleživa vseh šolskih slovesnosti. Če naju mladi »prosvetarji« ne bodo pozabili, bova tudi v prihodnje radi prišli.

Za upokojence velja, da nikoli nimajo časa. To drži tudi za naju. Veliko je dela na vrtu, vnuki in vnukinje so najini redni »gostje«, ker so starši v tem norem svetu preveč obremenjeni. Radi hodiva na izlete, pohode in tudi kolesariva. Vse to počneva sami, predvsem pa v okviru Društva upokojencev Vodice, saj sva v njem zelo aktivni – prepevava v zboru, igrava pri Ropotavčkih, Francka pleše pri Žabcah in še ogromno stvari bi se našlo.

Obe sva rojeni Vodičanki, vse življenje živiva v Vodicah in tudi najini vnuki ter vnukinje obiskujejo vodiško šolo in vrtec, tako da sva preko njih vsaj nekoliko seznanjeni z dogajanjem in življenjem na šoli. Zelo sva veseli, da naju kolegice, ki so še aktivne, niso pozabile in da se še kar pogosto dobivamo na kavi, kjer naju seznanijo z vsemi novostmi.

Razlike nekoč, ko sva midve poučevali, in danes so ogromne, tako da primerjave skoraj niso mogoče. Vrline, kot so vljudnost, prijaznost, poštenost in pridnost, ki smo jih včasih tako poudarjali, so sedaj, v teh težkih stresnih časih, čedalje bolj odrinjene v kot. Vsem – predvsem

pa otrokom – v nenehnem pehanju za uspehom ni lahko. Pred starši, predvsem pa prosvetnimi delavci, je veliko težkih nalog in ena izmed njih je, kako naj mlado generacijo pravilno usmerijo v življenje.

Rade Šerbedžija poje Ne daj se, Ines. Res je, ne dajte se! Naporen, a tudi lep je vaš poklic. Vztrajajte, izborite si več časa za prijetna medsebojna druženja in uživajte.

Francka Rozman in Tinca Kristina Logar

.....

Na Osnovni šoli Vodice sem bila zaposlena 24 let (1977–2001). Opravljala sem delo računovodkinje.

Pristni medsebojni odnosi in veliko pozitivne energije zaznamujejo najlepše spomine na moja prva leta službovanja na Osnovni šoli Vodice. Spominjam se veselja ob vsaki pridobitvi novih prostorov ali posodobitvi šole, a se spominjam tudi žalostnih trenutkov, ko smo na športnem dnevu izgubili učenca.

Zelo sem vesela in hkrati počaščena vsakega vabila, ki ga prejmem na različne šolske dejavnosti. Vabilu se odzovem, če mi to dopuščata čas in zdravje.

V tem življenjskem obdobju je dovolj časa za različne dejavnosti. Zaenkrat največ časa posvetim varovanju svoje vnučke. Moje veselje je tudi vrtnarjenje (pridelovanje zelenjave), uživam pa tudi v gobarjenju in nabiranju gozdnih sadežev. Vsakodnevni sprehodi (za zdravje) in sprehodi v naravo so mi še posebej v užitek; so nekaj enkratnega.

Z življenjem na šoli sem le nekoliko seznanjena.

Če danes pogledamo Osnovno šolo Vodice, lahko vidimo velike spremembe. Po neurju sta Občina Vodice ter Ministrstvo za šolstvo in šport naredila ogromno. Šola je danes lepa, prostorna in moderno opremljena. Nikakor se ne more primerjati s prejšnjim časom.

Čas, v katerem živimo, je moderen, a poln negativizma oziroma vrednot v krizi.

Pozabite na to in se zazrite v prihodnost z optimizmom, delujte ustvarjalno. Učence vzgajajte v poštene državljane. V njih je naša prihodnost.

Štefka Jeraj

.....

Na šoli sem opravljala delo snažilke in občasno sem delala še v kuhinji. V šoli sem bila zaposlena 13 let.

Šolo si bom najbolj zapomnila po prijaznem osebju; dobro sem sodelovala tako s snažilkami kot z učitelji. Najbolj se spominjam prelepih sindikalnih izletov po Sloveniji in v tujini.

Pouk je potekal dvoizmensko, ker je bila šola premajhna za takratno število učencev.

Povabilom na slovesnosti se z veseljem odzovem. Vedno pridem na koncerte, razstave in novoletna srečanja.

Tudi tretje življenjsko obdobje je lahko zelo lepo. Vrtnarim, kuham zase in za svoje vnuke, pospravljam hišo, hodim na telovadbo, udeležujem se srečanj upokojencev, izletov, hodim na sprehode.

Da, predvsem preko vnukov, ki hodijo v to šolo. Vedno mi poročajo o novostih v njej.

Šola je postala večja, veliko je novih projektov, več je učiteljev, zato poteka enoizmenski pouk, kar se mi zdi, da je za vse udeležence vzgojno-izobraževalnega procesa mnogo bolje. Razlike vidim tudi v načinu poučevanja.

Želim jim, da bi še naprej dobro sodelovali, tako med seboj kot z učenci, ter z veseljem opravljali svoje delo.

Anica Kimovec

.....

Na šoli sem bila zaposlena 20 let, in sicer kot glavna kuharica v šolski kuhinji.

Za vedno mi bo ostal v spominu prvi delovni dan – skromna oprema in inventar v kuhinji. Prostor je bil majhen, videti je bil kot nekakšen hodnik. Jedilnice ni bilo, zato so morali otroci kositi v razredu.

Pouk je sprva potekal dvoizmensko, čez nekaj let pa smo dobili novo kuhinjo in celodnevno šolo. Dela je bilo veliko, zato je bilo naporno, a smo ga v slogi uspešno opravili.

Na povabila na slovesnosti se dokaj rada odzovem.

Sedaj vrtnarim, ker imam rada rože, kolesarim, hodim na izlete in podobno.

Današnjega življenja na šoli po navadi ne spremljam, morda včasih o čem povprašam svojo vnukinjo.

Razlike so danes velike, na primer delo je napornejše kot včasih. Opažam, da ni več takšne družabnosti, kot je bila včasih; vsak se drži bolj zase.

Današnjim delavcem šole sporočam, naj bodo strogi, a pravični.

Dani Rahne

O šoli v Utiku

Šola Utik je na podeželju in kot podružnična šola imela precejšnji pomen za otroke, ki so bili oddaljeni od prometa in celotnega dogajanja, zato so se na naši šoli dobro počutili – obiskovali so jo z veseljem in tudi sodelovanje s starši je bilo dobro. Posebnih slabosti nisem nikoli zaznala, le za učitelje je bilo več težav, predvsem materialnih. To, da smo bile majhen kolektiv, je bila prednost. Dobro smo se razumele, med seboj smo si pomagale, težav z nadomeščanji ni bilo, pomagale smo celo v kuhinji. Dragoceni so bili predvsem dogovori pri organizaciji proslav, komemoracij in drugih vaških obveznosti. Prav s tega stališča sem še danes zelo hvaležna vsem kolegicam, ki so mi vedno tovariško pomagale.

Vodja Podružnične šole Utik sem bila od jeseni 1970 do 1991.

Delo na šoli je bilo zelo raznoliko. Ves čas smo imeli oddelka 1. in 2. razreda. Število učencev je nenehno padalo. Zavzemali smo se tudi za oddetek 3. razreda, vendar neuspešno, z izgovorom, da statika zgradbe ne ustreza številu učencev. Kljub temu smo v tem času pridobili oddetek podaljšanega bivanja, kar je za starše predstavljalo veliko prednost. Prav tako smo imeli tudi malo šolo. Z njeno pomočjo je bil olajšan prehod otrok v šolo, kajti le-ti niso bili v vrtcu zaradi oddaljenosti.

Naj omenim še eno veliko pridobitev. Krajevna skupnost nam je namenila dvorano za telovadbo. Tega smo bili zelo veseli, saj smo imeli igrišče, ki pa je bilo skoraj vedno poplavljeno (vdor vode s hriba).

Kadar pomislim na šolo v Utiku, mi prijetne kolegice, skromni in pridni otroci ter mnogi vaščani pričarajo najlepše spomine. Še danes, po tolkih letih, se srečujemo. Obiščem jih tudi na vabilo in pogovor večkrat steče o lepih minulih letih. Službovanje v Utiku mi je ostalo v spominu kot nekaj zelo lepega – spominjam se veliko lepih in uspešnih dogodkov.

Sporočila učiteljem:

- a) učiteljski poklic je zelo lep, a obenem odgovoren;
- b) učitelj se mora pripravljati na delo;
- c) upoštevati mora individualne razlike med učenci;
- č) vsak učenec je del učitelja, zato mora imeti učitelj učence rad;
- d) učni načrti so prezahtevni, zato učencem ne jemati otroštva in svobode.

Ana Brovč

.....

Na šoli sem bila zaposlena 19 let, opravljala pa sem delovne obveznosti kuharice (4 ure) in snažilke (4 ure).

Prijetni in korektni odnosi tako z učenci kot z učiteljicami ter sodelovanje z vodstvom šole.

Z veseljem se odzovem na vabila ter se redno udeležujem srečanj ob novem letu.

Kot upokojenka sodelujem v Društvu upokojencev Bukovica – Šinkov Turn, pojem v pevskem zboru, učim se ročnih del ter se udeležujem izletov in drugih srečanj.

Še vedno z zanimanjem spremljam aktivnosti, novosti in zanimivosti šole.

V izboljšanju delovnih pogojev. Šolo so lepo obnovili, s tem pa pridobili in zagotovili boljše delovne prostore.

Naj bodo dobri vzorniki in naj obdržijo svojo avtoriteto.

Štefka Merčun

Nekdanji učenci

Postavili smo jim naslednja vprašanja:

- 1. Koliko časa je minilo, odkar ste zapustili osnovnošolske klopi?*
- 2. Kako se spominjate prehojene šolske poti?*
- 3. Kateri dogodek vam bo za vedno ostal v spominu?*
- 4. Kje svoje uspešno šolanje nadaljujete? Uspehi, dosežki.*
- 5. Kakšni so vaši poklicni cilji?*
- 6. Kaj bi svetovali današnjim učencem?*

.....

Osnovnošolske klopi sem »grel« do leta 2004, torej je od tega minilo 9 let.

Danes se osnovnošolskih časov spominjam že zelo nostalgичno. Prva tri leta sem preživel na podružnici v Utiku. Spomnim se predvsem norčij in športnih aktivnosti na igrišču, klepetanja s takratno kuharico Silvo, prvega podpisa (disciplinski ukrep), kolesarskega izpita (takrat se mi je to zdela kot letalska vozovnica za ves svet s trajno veljavnostjo), prihajanja k pouku ob 7.59 (ker sem živel zelo blizu, sem do 7.56 lahko doma gledal risanke). S prihodom v 4. razred se je bilo potrebno dnevno seliti v Vodice. Prvih nekaj voženj s šolskim avtobusom se je zdelo kot odprava na drugi konec sveta. Šele kasneje sem ugotovil, da to ni strašna razdalja ter se pričel v šolo voziti s kolesom (če je le vreme dopuščalo). Tako nikoli nisem zamudil ali čakal avtobusa, pa še zbistril sem si misli pred poukom. Spomini na 5. in 6. razred niso preveč

rožnati – morda jih zato skoraj nimam. S sošolci se v tistem času nekako nisem ujel. Takrat sem krivdo za to pripisoval njim, češ, da je šlo za zaroto in podobno. Pogosto sem bil tarča posmeha ali kakšnih drugih vragolij. A to je – očitno/žal – del osnovne šole. V zadnjih dveh letih pa so se stvari precej izboljšale. Morda zato, ker sem začel posmeh omalovaževati, morda ker sem začel intenzivneje trenirati košarko, morda ker sem si našel družbo tudi izven šolskih prostorov (taborniki na Osnovni šoli Šmartno), morda pa preprosto zato, ker vsaka stvar enkrat mine. Najlepše je treba prihraniti za konec, kajne? In res, na koncu 8. razreda, kot bi se mi odprl ves svet. S sošolci smo se odlično razumeli kot nikoli prej zaradi česar sem z veseljem obiskoval šolo. Tudi zaključek šolanja, valetu in vse kar spada zraven imam v izredno lepem spominu. Velik del teh spominov pripada tudi učiteljicam, ki so nas spremljale pri šolanju.

Težko je izbrati le enega, a ko pomislim na osnovno šolo, se pogosto najprej spomnim na valetu. Ali se danes temu še tako reče? Da ne bo pomote, ceremonij in proslav res ne maram, gre bolj za občutke, ki jih imam v spominu od takrat – in ti so zares prijetni ter nostalgичni.

Svojo šolsko pot sem nadaljeval na Škofijski klasični gimnaziji in nato na Fakulteti za matematiko in fiziko, smer fizika. Sedaj sem v zadnjem letniku druge stopnje. Torej me od magisterija loči le še nekaj izpitov in seveda magistrsko delo.

Uspehi in dosežki? Najbrž bi se moral pohvaliti kot Zoisov štipendist, zlati maturant in podobne reči. V resnici sem mnogo bolj ponosen na svoje pestro udejstvovanje v izvenšolskih dejavnostih. Prav se mi zdi, da se udejstvuješ na različnih področjih – športnem, socialnem, raziskovalnem ... S tem pride veliko širine in zadovoljstva obenem. Ena izmed teh dejavnosti je zagotovo taborništvo. Tam sem odkril marsikateri del sebe ter spoznal mnogo ljudi, ki mi veliko pomenijo. Ogromno sem se tudi naučil – večino takšnih stvari, ki se jih v šoli preprosto ne moreš. Pomembno vlogo od srednje šole naprej je odigral tudi orientacijski tek – šport, s katerim se ukvarjam in pri katerem sem relativno uspešen. Zadnje čase me je zamikal tudi alpinizem in ultratekaški podvigi. Kot uspeh štejem tudi to, da sva se z dekletom pri 23-ih letih preselila na svoje. Priporočam vsakomur, ki ima to možnost. Da ne bo pomote, doma se mi ni godilo nič hudega, daleč od tega, a je življenje na svojem izredno poučna izkušnja.

Pa ste me ujeli. Ravno sedaj doživljam nekakšno krizo identite. Moje šolanje se zaključuje in potrebno se bo nekam usmeriti. V nasprotju s splošnim prepričanjem smo fiziki eden izmed

najbolj zaposljivih kadrov. Ena od možnosti je nadaljevanje študija na doktorski stopnji, a me nekoliko vleče tudi v računalniške »vode«. Čez kakšno leto bom vedel več.

Čas, ko ste v šoli, porabite zanj. Ta čas je tako ali tako že »vržen stran«. Mnogo učencev v šoli ne posluša razlage in se ima raje »fajn« med poukom, to je gleda v zrak, klepeta in podobno. Mnogo laže in hitreje je, da v šoli poslušas učitelje ter doma le ponoviš obravnavano snov. Tako doma vedno ostane več prostega časa za kolo, košarko, branje dobre knjige, druženje s prijatelji, računalnik, pomoč doma ... Mar ni škoda tega časa zapravljati s klepetanjem v šoli?

Jure Zmrzlikar

.....

Letošnjega junija je minilo 6 let, odkar sem se zadnjič usedel v osnovnošolske klopi. Kadar danes vstopim skozi vhodna vrata vodiške osnovne šole, se mi pogosto zazdi, kot bi bilo včeraj, saj se vedno znova spomnim česa novega. Toda ob pogledu na precej manjšo avlo, kot jo imam v spominu, na videz krajše stopnišče, drobne stole, občutno prenizko postavljene pisoarje ter male omarice se kaj hitro zavem, da se je v teh šestih letih marsikaj spremenilo. Od tedaj sem nekoliko zrasel, tako kot so zrasli tudi moji vrstniki in vrstnice ter tako kot bo odrasla vsaka nova generacija.

Svojo pot sem v vodiški šoli začel šele v 7. razredu, saj smo se takrat z družino preselili iz Valburge pri Smledniku v Vodice. Spominov z začetka ne morem zlahka priklicati. Mislim, da je bila na prvi šolski dan razredničarka Darinka Klopčič odsotna, zato jo je nadomeščala učiteljica Jožica Radičević. Sošolci so me takoj poučili o tem, naj bi bila slednja učiteljica strožja. To je skoraj vse, česar se spominjam s prvega šolskega dne. Vreme je bilo lepo in z Maticem, ki stanuje nedaleč stran od mene, sva se počasi odpravila proti domu, a ne spomnim se več, ali sva tistega dne pri semaforju v bližini cerkve počakala na zeleno luč za pešce.

Morda sem na vprašanje, kako se spominjam prehojene šolske poti, odgovoril preveč dobesedno. Naj se sedaj osredotočim predvsem na izzive in obveznosti, ki sem jih opravljal z večjo ali manjšo radostjo. Najmanj veselja sem imel za preizkuse znanja iz zgodovine, saj se tega predmeta nisem tako rad učil in ga zato nisem vedno dobro znal. Nekajkrat se mi je rahlo zalomilo tudi pri biologiji in geografiji, drugo pa je načeloma šlo kar v redu. Poseben interes sem imel za matematiko, rad pa sem imel tudi športno, likovno in glasbeno vzgojo.

V lepem spominu so mi ostala tekmovanja s področja matematike, angleščine, biologije, fizike, kemije, geografije in vesele šole, saj sem na njih praviloma osvajal zlata, srebrna oziroma bronasta priznanja. Svojo srečo sem preizkusil tudi na tekmovanjih iz slovenščine in zgodovine, pri katerih se je izkazalo, da so sošolke pokazale več znanja.

Vsa ta tekmovanja imajo z Osnovno šolo Vodice eno skupno točko, ki bi jo rad še posebej izpostavil. Le-ta je vestno in temeljito mentorstvo. Ne gre le za spremstvo na regionalnih in državnih tekmovanjih, temveč zlasti za individualne učne ure oziroma priprave na tekmovanja v manjših skupinah. Tako si je mentor vzel čas, da se je poglobil v znanje posameznega učenca ter odkril njegove primanjkljaje, ki sta jih nato skušala skupaj odpraviti. Zakaj želim to še posebej izpostaviti. Namreč, ko sem se na bežigrajski gimnaziji pogovarjal s sošolci in sošolkami, sem ugotovil, da učenci na drugih šolah ne uživajo take podpore, kot jo nudi Osnovna šola Vodice. Primerjave so težke, vendar si lahko predstavljam, da marsikje drugod uspehi ne bi »deževali« kar sami od sebe.

V 7. razredu sem začel obiskovati šahovski krožek pri gospodu Vinku Borovniku. Njegovo priporočilo Šahovskemu klubu Komenda je v veliki meri pripomoglo, da sem se lahko seznanil z načinom treninga, s tekmovanji in širšo šahovsko okolico. Kot šahist sem namreč dosegel uspehe, na katere sem še posebej ponosen.

Kadar hodim mimo učilnic ali srečam koga od učiteljev oziroma učiteljic, se vedno najde kak dogodek, s katerim jih lahko povežem. Mnogo je spominov, ki jih nikoli ne bom pozabil, a za njihovo obuditev je le potrebna neka asociacija.

Eden izmed spominov je povezan s poukom nemščine pri profesorju Janezu Markoliju. Pri ustnem preverjanju znanja je rad dajal poudarek dobosednemu učenju določenih besedil. Če nisi znal citirati sicer ne preveč dolgega besedila, je bilo bolje, da se pred tablo sploh nisi pojavil. Zato me ne preseneča, a je vendarle zanimivo, ko včasih srečam bivše sošolke ali sošolce, ki še danes znajo navesti: »Jede Spinne kann spinnen. Aber nicht jede Spinne baut ein Netz.« Kdo izmed njih pa zna še kako poved več.

Danes sem študent 2. letnika pravne fakultete. Če sem imel v osnovni šoli in na gimnaziji po navadi precej točen občutek, koliko se je treba naučiti za želeno oceno, se je na fakulteti to nekoliko spremenilo. Po začetnih tako negativnih kot tudi pozitivnih presenečenjih sem

postopoma spet našel svoj kompas. Na primer pri rimskem pravu si lahko ob vsakem vprašanju odbiješ 0,15 točke, saj zagotovo nisi bil dovolj natančen, pri kriminalistki »ne komplicira«, pri ekonomiji ima Štiblar težke preizkuse znanja, a človeško ocenjuje, Zajc pa ravno obratno ... To so le posplošene govorice, a v kakšni je tudi nekaj resnice.

Cilj 1. letnika je bil izpolnjen, saj sem vse izpite opravil že pred začetkom lanskega oktobra. V 2. letniku mi je z dvema deveticama uspelo izboljšati skupno povprečje, a sem bil zato neuspešen pri družinskem pravu, pri katerem si bo pozitivno oceno treba še priboriti. Glavno izpitno obdobje se bo končalo v začetku julija in šele takrat bom lažje ocenil svoje celoletno delo.

Po končanem študiju bi svojo poklicno pot želel začeti v pravosodju. Pogoj za opravljanje sodniškega, odvetniškega ali tožilskega poklica je nekaj let prakse in opravljen pravniški državni izpit. Zanima me delo na sodiščih, ker se tam razrešujejo spori. Pritoževanje, ugovarjanje in nasprotovanje je za odvetnika ali tožilca nekaj naravnega, zadnjo besedo pa ima sodnik, razen če se ena od strank pritoži na sodišče višje stopnje.

V časopisih rad preberem tudi črno kroniko, da preverim, kako mediji razumejo inštitute kazenskega materialnega in kazenskega procesnega prava. Poročanje z glavnih obravnav se mi zdi zanimivo delo, ampak se zaenkrat v tej vlogi ne vidim.

Današnjim učencem osnovne šole bi svetoval, naj se vpišejo na šahovski krožek, če tega še niso storili. Seveda se samo šalim. Bistveno je, da se ukvarjajo s tisto dejavnostjo, ki jo imajo radi oziroma jih veseli. To je lahko kak šport, igranje inštrumenta, udejstvovanje na likovnem področju, skratka, ni nujno, da je to v neposredni povezavi s šolo. Moj nasvet je, naj šolanje (p)ostane prioriteta.

Jan Gantar

.....

Odkar sem nazadnje prestopila osnovnošolski prag, je minilo že nekaj let, včasih pa se mi zdi, kot da se je vse to zgodilo šele včeraj. Moji spomini na osnovno šolo so pozitivni. V vseh preživetih osmih letih niti dva dneva nista bila povsem enaka, saj je bil naš razred še posebej živahen in so učitelji za nas potrebovali precej več potrpežljivosti ter truda kot sicer. Nemalokrat smo jim kakšno tudi »zagodli«, vendar kot pravijo, mladost je norost.

Najpomembnejše je, da smo od njih prevzeli znanje in za nadaljnje življenje potrebne izkušnje. Menim, da je osnovnošolsko izobraževanje otrok izrednega pomena, saj gradi temelje za naprej – daje nam osnovno znanje, brez katerega bi človek v sodobnem svetu težko preživel, obenem pa nadgrajuje primarno socializacijo.

Mnogim se šolanje zdi odveč, vendar se je potrebno zavedati, da se s pridobljenim znanjem izognemo manipulacijam in smo sposobni razmišljati na svoj edinstven način. Čedalje bolj opažam, da je učiteljski poklic vse manj cenjen in da se ljudje ne zavedajo, kako pomembno nalogo učitelji sicer opravljajo, ko predajajo svoje znanje na mlajše generacije. Na drugi strani je zagotovo zelo pomembna tudi natančnost in striktnost učiteljev. S posredovanjem znanja so neposredno odgovorni za našo družbo, zato je bistveno, da svojo nalogo opravljajo z vnemo in v mlajše vlagajo svoj trud. Zelo pomembno je torej medsebojno sodelovanje, ne smemo pa pozabiti tudi na spoštovanje. Do zelenih ciljev bomo najenostavneje prišli prav na takšen način.

Svojo pot izobraževanja sem nadaljevala na Gimnaziji Bežigrad. Zaradi dobrega predhodnega znanja nisem imela nikakršnih težav pri nadaljnjem šolanju. Trenutno zaključujem 4. letnik in se pripravljam na maturo, ki jo bomo dijaki opravljali v mesecu juniju. Svojo poklicno pot bom zagotovo nadaljevala na naravoslovnem področju, v medicini oziroma biotehnologiji.

Mlajšim priporočam, naj si učenje predstavljajo kot igro oziroma izziv. V vsaki stvari lahko poiščemo nekaj, kar nas zanima, in se na ta način lažje osredotočimo, učenje pa postane zanimivejše. Kot sama velikokrat pravim: »Učenje ni vedno prijetno, vendar občutek, ko nekaj znaš in si ponosen sam nase, vse odtehta«.

Neža Cankar

Lansko leto smo se zbrali vsi, kar nas je še živih, ki smo prenehali »drgniti« šolske klopi osnovne šole v Vodica pred davnimi petdesetimi leti.

Mnogo let je preteklo od takrat. Toliko lepih, a tudi žalostnih stvari se je v vseh teh letih zgodilo; na marsikaj človek hote ali nehote pozabi, spomini na mladost in osnovnošolska leta pa so, vsaj meni, z vsakim letom, ki preteče, vse bližje oziroma še bolj živo v spominu. Kako se je v teh petdesetih letih spremenil svet! Že moja sinova, ko sta bila majhna, mi vseh stvari

nista verjela, kadar sem oživiljal spomine na osnovnošolske dni, vnučka pa mi pravita, naj o tem povem še kakšno pravljico.

Kdo od mladih danes še verjame, da smo v 1. razred v nahrbtniku nesli tablico za pisanje, potem pa en zvezek, pero na »tinto«, jabolko in kos črnega kruha za malico. Ali da smo v šolo od rane pomladi do pozne jeseni hodili bosi, ker za čevlje v večini družin ni bilo denarja. O tem, kakšen praznik je bil, ko smo v 2. ali 3. razredu za malico prvič dobili vsak po eno konzervirano sardelo na kosu kruha ali košček topljenega sira iz UNRA paketa in še o marsičem na to temo bi se dalo povedati. Kljub vsemu so bili to čudoviti časi, ceniti si znal resnično vsako malenkost in obenem bil hvaležen.

Težko bi se odločil za en sam dogodek, ki mi je najbolj ostal v spominu, saj je več takih, a če že moram izpostaviti enega: V četrtem razredu nas je učila gospodična Pokornova. Bila je že precej v letih in za tiste čase je imela eno veliko napako – bila je zelo verna. Tako smo v razredu veliko pred novim letom okrasili »božični drevešček« in ne tako kot ostali šele po božiču novoletno jelko. En dan pred božičem pa se je, glej ga zlomka, napovedal šolski inšpektor, zato smo naš lepo okrašeni »drevešček« skrili v najbolj oddaljeno stranišče.

Za konec še malo o učiteljicah in učiteljih.

Od učiteljev mi je najbolj ostal v spominu profesor Cedilnik. Vsaj zame je bil najboljši pedagog. Poleg slovenščine, ki jo je izvrstno poučeval, nas je »vlačil« v hribe, navdušil za radioamaterje, učil fotografije.

Od učiteljic moram omeniti tri. Prva je bila naša »legendarna« gospa Pepca; težko bi brez nje. Druga, ki mi je ostala v spominu, je Mira Držičeva. Zakaj? Njena prva služba je bila, ko nas je fante iz 7. razreda učila telovadbo. Lepo, resnično lepo dekle je bila, kajne bivši sošolci? Tretja pa takrat še ni bila učiteljica, potem pa celo življenje. Sedaj sedi zraven mene in nima popolnoma nič proti, ko tole pišem.

Jernej Logar

.....

Davnega leta 1955 sem zapustila klopi v osnovni šoli, ki se je tedaj nahajala v prostorih današnje knjižnice. V pritličju sta bila dva razreda in zbornica, v prvem nadstropju pa en razred

in stanovanje za ravnatelja, takratnega Ignaca Vodnika. V 1. razredu nas je učila učiteljica Hilda Bevk, v 2. razredu Majda Jocič, v 3. razredu Ivanka Golmajer, v 4. in 5. razredu Milan Lah, ki je bil takrat že tudi ravnatelj šole, ter v 6. razredu Pepca Frančič, sedaj Pirc. 1. in 2. razred sta mi ostala v prijetnem spominu, saj sta bili učiteljici zelo priljubljeni, otroci pa smo bili pridni. Nismo imeli toliko knjig, zvezkov in raznih pripomočkov, kot jih imajo učenci danes, a smo se kljub temu kar veliko naučili za življenje. Pri slovenščini smo imeli »Delo, obliko in pisavo«, tako da znam še kar čitljivo pisati. Imeli smo ročno delo, kar nam je kasneje prišlo zelo prav. Naučila sem se plesti, šivati gumbce, izdelovati gumbnice, kvačkati, vesti in krpati nogavice. Telovadnice nismo imeli. Telovadba je pozimi potekala kar v šolskih klopeh, kjer smo malo migali z rokami, rameni in glavo. Poleti smo telovadili na šolskem dvorišču, največkrat pa na šolskem vrtu, kjer smo pleli in okopavali ravnateljewe pridelke. Ko so začeli graditi združni dom (danes dom krajanov), smo namesto telovadbe na gradbišču nosili opeko. Za nagrado smo dobili žogo, da so nas potem starši zmerjali, ker nismo prišli pravočasno domov. Malic in kosil nismo imeli; vsak je s seboj prinesel kakšno jabolko ali košček kruha, velikokrat pa nič. Višji razredi so imeli pouk dopoldne, nižji pa popoldne, saj so bili samo trije razredi. 6., 7. in 8. razred so bili kar skupaj v eni učilnici. Šele pozneje je bila pridobljena še ena učilnica v združnem domu, to je v prostorih današnje pošte.

Učenci smo bili pridni, a tudi kdaj poredni, toda ne preveč, ker smo bili skoraj za vsako malenkost kaznovani. Če smo med poukom klepetali, smo morali za kazen za domačo nalogo napisati 50- ali 100-krat Med poukom moram biti tiho. Če pa se česa nismo naučili ali nismo napisali domače naloge, smo bili po pouku zaprti in smo morali v tem času napraviti neopravljeno. Športnih dni nismo poznali, izleti pa so bili enodnevni. Nižji razredi so hodili k sv. Tilnu, v Dobruško jamo in podobno, višji pa na Dobeno, Šmarno goro, Kamniški grad – vse peš. Bilo je lepo, čeprav smo materialno gledano imeli malo ali skoraj nič, toda imeli smo brezskrbno mladost in starše, ki se niso pehali za bogastvom.

Kaj mi je najbolj ostalo v spominu? Na žalost malo lepega. V 3. razredu me je učiteljica Ivanka Golmajer imela »zelo rada«, zato me je »vrgla« in sem ta razred ponavljala. Tudi 4. razred mi je ostal v spominu. Učil me je ravnatelj Milan Lah; rekli smo mu kar Fotr. Ko je prinesel popravljene spise, se je začelo. Vsakega učenca posebej je poklical na oder in za vsako napačno postavljeno vejico, piko ali manjkajočo strešico na š oziroma ž si dobil tako klofuto,

da si bil ves dan rdeč po licih. Še danes se spomnim, kako je nekemu učencu dal tako klofuto, da je »odletel« v tablo, ki je padla nanj in mu zlomila roko.

Po vojni sta dve vodiški dobrotnici, Kovačevi Micka in Manca (danes je to Pri Sodnik), ki sta živeli v Ameriki, občasno pošiljali pakete, v katerih so bile šolske potrebščine in prejica za vzeenje. Radirke in svinčnike je učiteljica razrezala na polovico, ker le-teh ni bilo dovolj, za zvezke pa se je žrebalo in če si imel srečo, si ga dobil. Prejico je učiteljica delila po nitkah pri ročnem delu, tako da smo delali čisto majhne prtičke. Nekatere učenke, ki so dobile dosti prejice, so delale velike prte. Tudi učenkam in učencem so razdelili šolske potrebščine, kolikor so jih pač potrebovali. To je grenek spomin.

Na 6. razred imam prijetnejši spomin, saj sem takrat, pri trinajstih letih, prvič videla morje. Učila me je Pepca Frančič. Imeli smo prvi izlet v Opatijo. V Sloveniji je takrat primanjkovalo sladkorja, zato smo ga kupovali na Reki in v Opatiji; eni manj, drugi več, odvisno od tega, koliko denarja smo imeli. Eden izmed učencev je imel s seboj vrečko iz blaga in je nakupil precej sladkorja. Cel dan ga je nosil s seboj. Zvečer smo se z ladjo pripeljali na Reko in se namenili v vlak. Bilo je že temno in učenec, ki je tovoril sladkor, se je izgubil, ker je zaostal za kolono, a tega nihče ni opazil. Šele v vlaku je učiteljica opazila, da ga ni. Tako so ga na postaji in v njeni okolici začeli iskati policisti. Ker ga niso našli, smo se mi odpeljali z vlakom proti Ljubljani, učiteljica Pepca pa je kasneje ostala na železniški postaji v Ljubljani in bila v zvezi z Reko. Na srečo se je vse dobro končalo – učenca so našli, ga pospremili v vlak in učiteljica ga je sprejela živega ter zdravega z vrečko sladkorja. Za učiteljico Pepco je bila to velika skrb.

Moja pot se je končala v 6. razredu osnovne šole. S štirinajstimi leti sem odšla v tovarno Rašica, kjer sem se izučila za pletiljo.

Ani Brank

Izgled šole po energetske sanaciji v času poletnih počitnic 2013/2014

